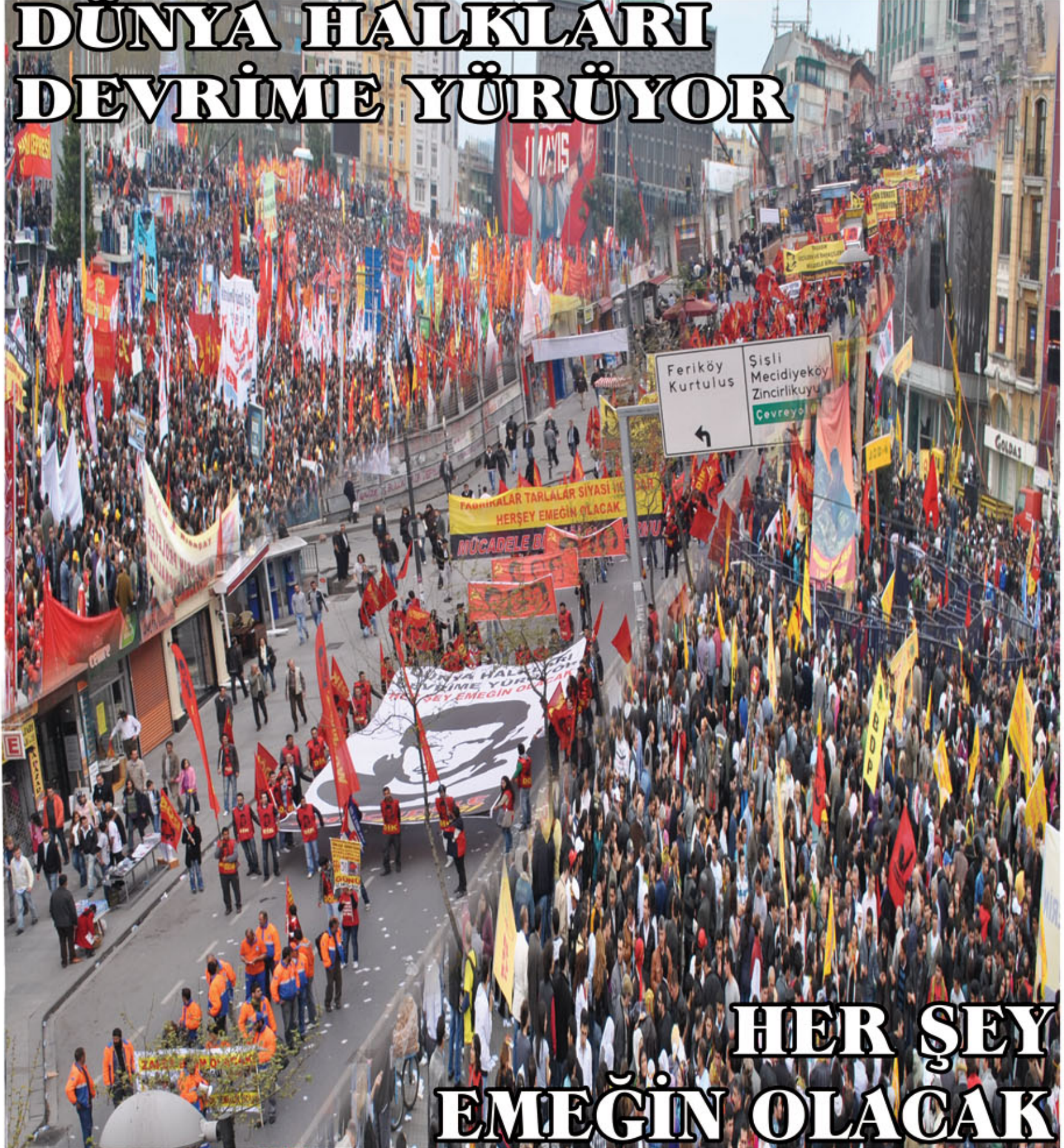

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

DÜNYA HALKLARI DEVİRİME YÜRÜYOR

HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

Devrimin Kitle Pratiği

Sınıflar savaşımı, emekçi ve sömürülen kitlelerle burjuvazi arasındaki kapışma bugüne kadarki en ileri ve önemli aşamaya girdi. Bu savaşımı kazanmamız, hızla ortaya çıkan devrimci kitle eylemlerine öncülük etmemiz ve yönlendirmemize bağlıdır.

Kitleler, önlerindeki sorunları çözmek için her tarafta sisteme karşı harekete geçmiş durumdadır. Yeni yeni kitleler harekete geçtikçe, sistemle çatışma halinde olan gerçek gücün ne denli büyük ve birikmiş olduğu daha iyi görülüyor. On yıllardır verilen devrimci mücadele sonucu büyük bir potansiyel güç ortaya çıkmıştır. Yaratılan bu kitle gücü şimdi eylemlerle harekete geçiyor. Bizler, devrimin gerçek gücünün farkında değiliz. Bu nedenle orada burada patlayan kitle hareketlerini değerlendiremiyoruz. Bu konuda çok tutuk davranıyoruz. Oysaki eylemler karşısında son derece atak, enerjik ve girişken olmamız gerekiyor. Kitle eylemlerini birleştiremeyen ve onlara yön veremeyen bir parti devrime öncülük edemez ve devrimi gerçekleştiremez.

Kitlelerin kendiliğinden harekete geçmesi, devrim yönünde ilerleyen geri döndürülemez nesnel süreci ifade eder. Halk kitleleri burjuvazi tarafından eyleme itiliyor ve artık onlar üzerinde eskisi gibi egemenlik kuramıyor. Emekçiler, bu sistem çerçevesinde yaşamını artık sürdüremez duruma gelmiştir. Durum onlar için her gün kötüye gidiyor. Bu, sürgit devam edemez. Yığınlar yaşam koşullarında temelli bir değişiklik yapmak için kurulu sisteme karşı, her alanda ayağa kalkmış durumda. Ayağa kalkan yığın hareketinin derin ekonomik kökleri var. Eylemler bu temel tarafından sürekli besleniyor.

Türkiye tekeli sermayesi büyüdükçe, burjuva toplum ilerledikçe, temelindeki çelişkiler de devamlı geliyor ve keskinleşiyor. Antagonist çelişkilerin olgunlaşmış keskinleşmesi, burjuva sisteme karşı yükselen mücadelenin ve kesintisiz süren eylemlerin artmasını, şiddetlenmesini ve ayaklanmalara dönüşmesini beraberinde getiriyor.

Yığınların mücadelesi bu topraklarda yalnızca kendiliğinden gelişmiyor. Aynı zamanda örgütlü ve bilinçli bir devrimci savaşım yıllardır sürüyor. Kendiliğindenci hareket, bilinçli ve örgütlü hareketi beslediği gibi kendisi de bilinçli tarih yapıcılar tarafından etkileniyor, dönüşme uğratılıyor ve kendisi için bir hareket durumuna getiriliyor. Mücadelenin asıl gücü, ateşleyicisi ve ileri taşıyıcısı örgütlü ve bilinçli harekettir. Emekçiler ve öğrenciler geniş gruplar halinde kapitalist sisteme karşı harekete geçiyorsa bunda, devrimci hareketin kesin etkisi ve rolü var.

Proletarya ve emekçilerin baskı ve sömürü düzenine karşı savaşımı, her gün yeni insanları kendine çekiyor. Katılımlar devrimci mücadeleyi belirgin olarak büyütüyor. Burjuvazinin iradesi büyüyen, etkisini arttıran kitlelerin devrimci savaşımı karşısında zayıf düşüyor. Karşı tarafın zayıf düşmesi, sömürülenler cephesinin, burjuvazinin egemenlik sistemine karşı daha güçlü hücumlarda bulunmasını getiriyor. Devrim büyüdükçe sömürülenler cephesi sömürü düzenine karşı süren mücadelesini daha ileri noktalara götürüyor.

Olaylar devrimci dönemlerin özelliğine uygun olarak geliyor: Ani, patlamalı ve hızlı eylemler. Dönemin nesnel analizi, dönemin devrimci karakterini ve olayları doğru anlamak için çok önemlidir. Politik ve sosyo-ekonomik süreci gerçek temelleriyle kavrayamayanlar, nesnel sürecin zeminleri üzerinde yükselen toplumsal olayları ve sınıf çatışmalarını da kavrayamazlar. Kendiliğinden kitle eylemlerinin aynı anda birçok yerde ortaya çıkması ve eylemlerin kitlesel bir özellik kazanması devrimci döneme özgü gelişmelerdir.

Gerek kendiliğinden patlamalar olsun gerekse bilinçli küçük çaplı ayaklanmalar olsun, halk hareketlerinin, halk ayaklanmalarının tam anlamıyla gelişmesi için iktidarın ele geçirilmesine yönelmesi gerekiyor. Politik iktidarın ele geçirilmesine yönelmeyen patlamalar ve yığınsal savaşım daha ileri gidemez; kitle hareketinin gerçek gücü ve etkisi kendini gerçek anlamda tam olarak göstermez. Emekçi kitleler iktidarı almak, ona dayanarak koşulları değiştirmek ve yaşamı yeniden kurmak hedefiyle ayaklanmayı sonuna dek götürür ve sistemi alt üst ederler. Burada bulunduğu anın pratik görevleriyle kendini sınırlamayan emekçi ve sömürülenleri devrim hedefiyle hazırlayan, eğiten ve örgütleyen gerçek bir komünist partisi, gerçek devrimci yığınların enerjisini, tüm dinamizmini ve tüm eylem yeteneğini açığa çıkarabilir.

Oportünizm ve reformizm asıl kavga konusunu, ezilen ve sömürülen kitleleri coşturan, onları tüm güçleriyle devrimci bir atılım içine sokan iktidarın devrimle alınması sorununu başka şeylerin arkasına iter. Kavganın asıl konusu olan sorunun yerine halkı oyalayacak konular getirir. Böylece hiçbir zaman sınıf savaşımının belirleyici sorununa gelemez. Devrimci Marksizm ise temel devrimci hedefler öne alır, kitleleri bu doğrultuda seferber eder.

Sokak eylemlerinin en önemli sonucu yığınların bir araya gelmesi, kaynaşması ve kolektif gücünü ortaya koymuş olması oldu. Bugüne dek bir birinden kopuk ve uzak duran kitlelerin ortak istemler ve çıkarlar etrafında ortak davranması, ayrı ayrı olan güçlerini aşan büyük bir güç oluşturdu. Bu sömürücüler

karşısında emekçi kitlelerin açık olarak kamplaşmasıdır. Burjuvazi ile emekçi kitleler arasında süren ve şiddetlenen iç savaş toplumun kutuplaşmasını derinleştirmiştir. Büyük kapışma sokakta sürüyor. Savaşımın sonucunun burada alınacağını bilen kitleler artık sokaklardan çekilmiyorlar.

Mücadeleye yeni katılan kitleler, kendilerinden daha ileride olan kitlelerin, daha önce geçtiği yollardan gidiyorlar, yıllardır devrimci savaşımın içinde olan kitleler ise savaşımı daha ileri noktalara götürme, oradan devrime varma peşinde. Çünkü büyük deneyimlerinden biliyorlar ki, bugüne dek verilen mücadelelerle ve kullandığı yöntemlerle sonuna varılmadı, sadece sonuç almak için temel taşlar döşendi. Sonuç almak için ideolojik, politik, örgütsel temeller atıldı. Fakat zaferini kendisiyle bunun koşulları farklı şeylerdir. Devrimci kitleler, oluşmuş olan koşullara dayanarak sonuna varmak için bastırıyor. Artık boş laflarla oyalanmak ve zaman kaybetmek istemiyor. Onlar somut hedefler peşinde koşmak istiyorlar. Somut hedefler ise kitleleri eski sistemin içinde tutacak biçimde anlaşmaz. Emekçi kitlelerin, halk kitlelerinin gözünü diktiği hedef iktidardır. Onu ele geçirmek toplumsal kurtuluşun ilk koşuludur.

Bu topraklardaki devrimci hareket, bugünkü güce kolay ulaşmadı. Öncesinde, verilen çetin bir savaşım, bir dönemi boydan boya kaplar. Emekçi halklar bir defa bu düzeye geldikten sonra önüne koyduğu istemler, arzular ve özelemleri kesin gerçekleştirmek istiyor. İki düşman güç, burjuvazinin gücüyle emekçilerin gücü bugünkü durumunu uzun süre koruyamaz. Ya burjuvazi egemenliğini yeniden sağlayacak bir adım atar ya da emekçi sınıflar devrimi başarır ve politik üstünlüğü ele geçirir. Her iki sonuç karşıtların gerçek kuvvetlere dayanarak kesin hesaplaşmasını gerektirir. Böylesi bir hesaplaşma, ezilen ve sömürülen sınıflara utku getireceği için onlar bu kapışmaya büyük bir heyecan ve coşkuyla hazırlanıyorlar. Her küçük çatışma onları gün gün büyük kapışmaya doğru götürüyor.

Bu soruna bir de Kürt halkının mücadelesinin geldiği ileri düzey açısından bakılmalı. Ezilen halk bugünkü hesaplaşma noktasına gelene dek çok uzun, sert ve sancılı bir savaşımından geçti. Bu süreçten geçerek gerçek anlamda savaşçı bir halk oldu. Kürt halkı bu niteliğiyle bölgede etkileyici faktördür Kürt halkı ulusal sınıfsal kurtuluş için görüş ve önerilerini çeşitli yönleriyle ortaya koydu. Burada anlaşılmayacak bir nokta yoktur. Şimdi artık bu noktada durmak oyalanmak istemiyor. Var olan noktanın ötesine geçmek istiyor. Bu yüzden özgürlük hedefini başa aldı ve onu gerçekleştirmek istiyor. Şimdi giriştiği tüm eylemlerin ana konusu

Başyazı

ve hedefi özgürlüktür. Halk bu hedefin ve mücadeleye düzeyinin gerisine düşmeyecektir. Hedefini gerçekleştirmek için devrimci mücadeleyi hem nicel hem de nitel yönden getiriyor.

Sokakta, fabrikada, okulda ve kavganın her alanında etkin olmanın, sonuç almanın temel bir etmeni ve aracı örgütlenmedir. Devrimci yığın örgütleri olmadan, gerçek sınıf örgütleri olmadan, amaç ne denli açıklanırsa açıklansın söylenen laftan öteye gitmez. Amacı gerçekleştirmenin yolu örgütlenmeden geçer. Proleter kitlelerin sınıf örgütleri içinde en etkin

öncü ve sürükleyici olanı devrimci komünist partisidir. Partinin de görevini yerine getirmesi için her gün kapışma içinde olan kitlelerle sıkı bir ilişki içerisinde olması gerekiyor.

Devrimci kitle eylemleri politik sürecin etkin aktörüdür ve bu eylemler daha geniş bir kitleyi durmadan kendine çekiyor, geliyor, büyüyor ve devrim mücadelesindeki ağırlığı artıyor. Proleter öncü partinin yığınlara ve devrime öncülük etmesi bu eylemlerde etkin bir rol oynamasına bağlıdır. Oportünist ve reformist gruplar, devrimci yığınların burjuvaziyle

hesaplaşmaya girmemesi için büyük bir çaba gösteriyorlar. Bu çabalarının amacı açıktır: Savaşan kitleleri burjuva doğrultuya sokmak. Bu durum karşısında gerçek devrimci partinin görevi de açıktır: Yığınları burjuva ve küçük burjuva etkilerden kurtarmak ve onları kendi kurtuluşları doğrultusunda yönlendirmek. Bu görevin yerine getirilmesi, devrimci Marksist partinin eylem içindeki kitlelerle kurduğu ilişkiye bağlıdır.

C.DAĞLI

Bariş Kaya Yalnız Değildir

Kürt halkına yönelik baskı ve saldırıların arttığı son dönemde, Türkiye ve K.Kürdistan'ın dört bir yanından serhildanlar yükseliyor. Kürt halkının başkaldırı ve ayaklanmasını bastırabilmek için sermaye sınıfı ve onun faşist devleti her türlü zor aygıtına başvuruyor. Kürt halkını dizginleyebilmek için katliamlar düzenliyor, binlerce Kürt gözaltına alınırken yüzlercesi de tutuklanarak zindanlara atılıyor.

Gelinen noktada sermaye sınıfının çaresizce çırpınışları açıkça kendini ortaya koyarken yükselen devrim mücadelesi zafere yaklaşıyor.

Faşist devletin tutuklama terörü sadece Kürt halkına yönelik değil. Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliğini ve Kürt Ulusunun Kendi Kaderini Tayin Etmesinin gerekliliğini savunan devrimci öğrenci Barış Kaya, 26 Nisan 2011 tarihinde Dicle Üniversitesi'ne giriş yaparken TMŞ polisleri tarafından gözaltına alınarak 2 günlük sorgunun ardından tutuklandı ve Diyarbakır D tipi zindanına gönderildi.

Sermaye sınıfının bu saldırıları ne ilk ne de sondur. Halkların birlikte mücadelesi demek, burjuvazinin şah damarının kesilmesi demektir. Düşman da bunu çok iyi biliyor ve yaptığı bu saldırılarla da halkların mücadele birliğinden ne kadar korktuğunu gösteriyor.

Bu gözaltı ve tutuklama terörüyle devrimci öğrenci gençliğin mücadelesi engellenemeyecektir. Bu saldırılar, devrimci gençliği bir adım daha devrim mücadelesinde yükselişe götürerek düşmana öfke ve kinini arttıracaktır.

Öğrenci gençliği, tutuklanan devrimci öğrencileri sahiplenmeye, Kürt-Türk halklarının birlikte mücadelesini örmeye ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

**Baskılar, Tutuklamalar
Bizleri Yıldırılmaz!
Barış Kaya Yalnız Değildir!
Zindanlar Yıkılın
Tutsaklara Özgürlük!**

DÖB

6 Mayıs Anmasını Engelleyemezler

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın anması için Ankara'da hazırlık çalışmalarını yürütmekte olan Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği 4 Mayıs 2011 günü sabah saatlerinde polis tarafından basılarak eşyaları talan edilerek, 6 Mayıs çalışmaları için hazırlanan malzeme eşya ve evraklara el konulmuştu. Derneğe giden iki öğrenci de gözaltına alınmıştı.

Devrimci Öğrenci Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri tarafından devrimci öğrencilere ve sanat kurumlarına yapılan bu saldırıyı protesto etmek amacıyla 5 Mayıs Perşembe saat 12.30'da Taksim Tramvay durağında bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

“Denizlerin Yolundayız, Baskılar, Tutuklamalar, Bizleri Yıldırılmaz – Devrimci Öğrenci Birliği”, “Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla – Ayışığı Sanat Merkezi” yazılı pankartlar açılarak, Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği'nin baskında sonraki fotoğraflarının yer aldığı dövizler taşınan basın açıklamasına “Tutuklamalar, Gözaltılar, Baskılar Bizleri Yıldırılmaz”, “Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla”, “Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam”, “Devrimci Sanat Susturulamaz”, “Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği” sloganları atıldı.

Devrimci Öğrenci Birliği ve Ayışığı Sanat Merkezi emekçileri tarafından yapılan açıklamada, tekeli sermaye sınıfı ve faşist devletin Türkiye ve Kürdistan'da başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyada büyümekte olan devrim dalgasının beslediği kitlelerin devrimci ayaklanmalarını bastırabilmek için her türlü zor yöntemine başvurduğuna değinildi. Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği'nin basılması ve arkadaşlarının gözaltına alınmasına gerekçe olarak “Terör örgütüne üyelik, terör örgütü propagandası, dernek içinde terör faaliyetleri yürütmek ve Kızılderle'yi, 13 Mart'ta idam edilenleri anmak için pankart asmak” olarak gösterildiği belirtildi.

Kısa bir süre önce de Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nde okuyan bir arkadaşlarının tutuklandığı hatırlatılan açıklamada devletin Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının mücadele geleneğini sürdüren devrimci öğrenci gençliğin, 6 Mayıs anması çalışmalarını engellemek ve gençliği mücadeleden koparmak amacıyla olduğu belirtildi. Bu saldırı, gözaltı ve tutuklamaların devrimci gençlikte öfkeyi daha da bileyeceğini ve devrim mücadelesine daha da ileriye taşıyacağı ifade edildi.

Basın açıklaması Kürt ve Türk halklarının birlikte mücadelesini örmeye ve devrim mücadelesini yükseltmeye çağrı yapılarak bitirildi. □

İKTİDARIN FETHİNE ADAY BİR PARTİ VAR

Çokça bilinen bir anekdotur: Rusya'da Şubat Devrimi'nden sonra iktidarı kendi elleriyle burjuvaziye teslim eden Sovyetlerin yöneticilerinden biri, toplantıda dinleyicilere şu soruyu yöneltiyor: "Tanrı aşkına, şu an Rusya'da iktidarı alabilecek bir parti var mı?" Salondan tek bir ses yükselir: "Evet, öyle bir parti var." Herkes şaşkınlıkla bu cüret dolu cevabın sahibine döner. Konuşan Lenin'dir. Üye sayısı birkaç bini geçmeyen bir partinin böyle si iddiayla ortaya çıkması, burjuvaların başında olmadığı bir devrimi düşünemeyenlere, epey eğlenceli bir cüret gibi görünmüş, salon kahkahalara boğulmuştu.

Aynı eğreti gülüşlerle karşılaşacağız, hiç şaşımayalım. Çünkü bu topraklarda da, evet, öyle bir parti var.

Bu anıyla ilgili bir soruyu yanıtlayan Lenin, o anda iktidarı fethedebilecek güçleri olmadığını pekala bildiğini, ama her partinin varlık koşulunun, politik iktidarı fethetmek olduğunu vurgular. İktidarın fethi peşinde koşmayan bir parti, olsa olsa arkadaş çevresidir, gevezeler kulübüdür. Ama devrimci bir parti hiç değildir. Bu topraklarda çoktur böyleleri. Devrim gelip kapıya dayandığında dahi, baktıkları yerde sadece sermayenin gücünü görenlerin bizi sürüklemeye çalıştıkları skolastik tartışmaları ardımızda bırakıp, tüm enerjimizi tarihsel iddiamıza yoğunlaştıralım: Emekçi milyonları devrimci iktidarın fethi açık hedefiyle harekete geçirmek.

Tarihin Kapısı Aralandı

Acıların sarnıcı dolduğunda, diyordu şair, yakındır doğayı ve hayati sarsacak saat. Sarnıcın nasıl dolduğunu görmek isteyenler başını çevirip sokaklara baksın. Yeni yeni eylem müfrezelerinin nasıl hızla organize olduklarına, sokakları doldurduklarına tanıklık ediyoruz. Toplum adeta bir kaynama noktasında.

Daha önce hiç eyleme geçmemiş kesimlerin bir anda en öne fırlamalarına sebep, kesinlikle devrim

umududur. Heyecan verici nutuklardan doğmuyor bu umut, ayaklanıp burjuva iktidarlara ölümcül darbeler indiren büyük halk devrimlerinden fişkirip geliyor. Dün sadece mümkündü, bugün elle tutulurcasına gerçek, üstelik altı yaşında bir çocuğun kavrayabileceği denli yalın ve güçlü bir gerçek. O yüzden alanlara akıyor Alevi emekçiler, sağlıkçılar, dereleri ellerinden alınan yoksul çiftçiler, sınavlarına hile karışan liseliler, emekliler. O yüzden kapı önüne konulmaya boyun eğmeyip işgale giriyor işçi. Umudun en büyüğü proleter saflarda boy atıyor. Yalnızca kapitalist sömürünün tüm ağır yükünü taşıyan sınıf olduğu için değil, ama gücünün farkında bir sınıf olduğu için. O yüzden, tek başına bile olsa, kuruyor eylem çadırını, biliyor yalnız olmayacak, bir iken bin olacak.

Yıkılmaz görünen kaleleri ardına deviren büyük halk devrimlerinin bu topraklardaki emekçileri ne kadar etkilediğine dair, aydınlara özgü izlenimleri tartışmayı bir kenara bırakalım. Eğer sonsuz görünen bir sefaletin uyumsuzluğundan fırlayıp sokaklara çıkan emekçilerin içgüdülerinin politik eğilimlerinin şaşmaz devrimci karakterine hala inanmayanlar varsa, gevezeler kulübünün rahat koltuklarından salvolar yappanlardır. Öte yandan, devrimci sınıfın partisi, yıllara ya da aylara değil, haftalara sığan yoğun devrimler zincirinin, iç savaşın tüm zorbalıklarını teninde hisseden bir emekçiye devrime yönelik büyük bir arzu uyandırdığına, hiç tereddütsüz güvence verir. Bir devrimci parti için bu dönemler, tarihe yön verme fırsatının doğduğu bayram günleridir. Belki onlarca yıl sabırla beklemek gerekmiştir, ağır ve çoğu zaman tek başına ödenen bedellerle dolu onlarca yıl. Ama tarih o kapıyı olağanüstü koşullarda açar ve aslında şöyle bir aralar. Ya zamanında harekete geçerek o kapıyı sonuna dek açarsın ya da bir başka güç –pekâlâ burjuvazi de olabilir- gelip o kapının bekçiliğini devralır.

Şimdi o kapı aralanmıştır. İktidarın fethi imkânı tüm ışıltısı ile bize bakıyor. Bu ışıltının gözümüzü açmasına ve tarihsel sorumluluğun olağanüstü büyük görevleri karşısında paniğe kapılmasına izin vermeksizin o kapıya hücum etmenin zamanıdır. Devrimin dev dalgalarına küçük bir güç ile yakalanan her devrimci partinin, böyle bir paniği yaşaması yüksek bir olasılıktır. Ancak sağlam proleter karakterli bir parti bu paniğe kapılmaz. Ve evet, böyle bir parti var.

Güç, Sonuna Kadar Gitme Kararlılığındadır

Denecektir ki, güç sorunu, ne üzerinden atlanabilir ne de hamasi nutuklarla üstesinden gelinebilir. Kuşkusuz doğrudur, milyonları iktidarın fethine taşımak bir güç gerektirir. Ama tam da böyle olgun devrim aşamaları, güç sorununun çözüldüğü zamanlardır. Milyonların gerçek devrimci yürüyüşü henüz başlamamışken, kimin ne kadar ve ne nitelikte gücü bulunduğu, tartışmalı bir konudur. Çoğu kez, olayların günlük olağan seyrinde toplanan onbinlere ulaşan gücün, devrimci dalgalar başladığında nasıl da kof bir güç olduğu görülür. Çünkü milyonların öfkeli ve kararlı tutumlarını karşılayacak devrimci bir kapasiteden yoksundurlar. Ne zaman eylem alanlarında tansiyon yükselse, oradan apar topar uzaklaşan nice "büyük güçler"e tanıklık ediyoruz. Elleri salladıkları kızıl renkli bayrakların anlamını kirletiyorlar, oysa o bayraklar, sermaye düzenine karşı dişe diş bir kavganın simgesidir. Fakat onların bayraklarındaki kızılık, kanı temsil etmiyor. Olsa olsa kına kızılıdır o.

Eğer Leninistler, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da sürecin gerektirdiği cüret, iddia ve enerjiyi ortaya koyarlarsa, milyonları nihai çarpışmaya taşıyan etkin güç olacaklardır. Bunun için radyo televizyona, yüzbinler satan yayınlara ya da 81 ile dağılmış kurum ve bürolara ihtiyaç yoktur. Mücadele ayaklanma noktasına gelmişse, söylenecek her söz, eylem alanla-

rında söylenir. Bütün gözler bu alanlardadır; burada devrimin önünü açan her söz, her etkinlik, kafaları ve yürekleriyle yan yana olan milyonların arasında, radyo dalgaları hızında yayılacaktır.

Sürekli ve Açık Çağrı

İktidarın fethinde sonuna kadar kararlılık ancak buna uygun politik program ve örgütlenme biçimleriyle tamamlanırsa, devrimci dönüşümler yaratır. Ancak bu şekilde oportünizmin devrimi ıvrı zıvıra mahkûm etme kararlılığı ile mücadele edilebilir.

Devrimde sonuna kadar gitmek için, iktidarın fethinin çağrısını açıktan ve doğrudan yapmak; her demokratik ve toplumsal sorunu devrimci iktidar koşuluna bağlamak ve bu konuda kitlelerde kesin bir kanı oluşturmaya çabalamak: bu politik programı hayata geçirmek için uygun olan, büyük halk kitlelerinin kolayca ulaşabileceği açıklıkta, herkesin kurup işletebileceği basitlikte örgütlenme biçimlerini yaygınlaştırmak; her eylemi sermaye iktidarına karşı yönelmiş militan bir gösteriye dönüştürmek; çatışma anlarında kitlelerin sermaye güçlerini alt edecek teknik konularda çözümler üretip sunmak. Sunduğumuz ve şurada burada örneklerini yarattığımız örgütlenme biçimlerinin devrimin hangi aşamasında kitlesel yaygınlık kazanacağını bilmek imkansız. Önemli olan, devrimci iktidarın fethi çağrılarını, bu örgütlenmelerin ne kadar yaygın ve güçlü olduğu koşuluna bağlamamaktır. Burjuva iktidarı ezmek ya da sarsmak için yola çıkan milyonların hareketliliği olmadan komite ve konseyler ne geniş yaygınlık kazanır ne de tarihi işlevlerini yerine getirebilirler.

Leninist Parti sürecin gerektirdiği programatik hazırlığa sahiptir. Geçici Devrim Hükümeti perspektifi, komite ve konseyleri; halk ayaklanmasının yükseltilmesi için yapılması gerekenler... bu program ve pratik mücadeleyi başından sonuna kadar tutarlılıkla sürdürecektir kadrosal şekillenmeye de sahiptir. Leninist Parti'nin yirmi yılı

aşan pratiği, emekçiler ve proleterlerin en ileri kesimleri üzerinde etkili olmuş, tutarlı devrimci çizgisi bu kesimler üzerinde belirgin bir sempati yaratmıştır. En ileri kesimler şimdi, iktidarın fethine yönelik açıktan çağrılar duymak istiyorlar ve bu çağrıyı bizden bekliyorlar. Zira mücadelemizin her anında, kitleleri devrimci iktidarın temel önemi konusunda bilinçlendirmede ısrarcı olduk, bu ısrarımız yüzünden çoğu zaman yalnız kaldığımızı aynı kesimler defalarca tanık oldular.

Bu çağrı yapılıyor, bundan sonra daha yüksek perdeden, daha yaygın, daha enerjik yapılacaktır. Kaçınıcı çağrıda geniş kitlelerin harekete geçeceğini bilmek olanaksız. Mısırlı devrimciler, dev kitlesele gösteriler henüz başlamadan haftalar önce açıktan isyan çağrılarını yayımlamaya başladıklarını fakat hepsinin cevapsız kaldığını, hiç beklemedikleri bir anda eylem dalgasının kabardığını anlatıyorlar.

Uzun iç savaşın geniş emekçi kitleler üzerinde yarattığı; eğer bir isyana kalkışılırsa bunun karşılığının büyük bir kan denizi olacağını bilmenin verdiği tereddütler, bizim yapacağımız bir iki çağrıyla, kuşkusuz aşılamaz. Fakat aynı iç savaşın kan denizi, kayıplarının hesabını soracakları günü sabırla bekleyen yüzbinler yarattı. 103 yaşındaki Berfo nineyi düşünün, oğlunun gözaltında kaybedilişini otuz yıldır ne unuttu ne de affetti. Bizim Berfo ninelerimiz yüzbinlerce. Bir devrimde sonuna kadar gidecek kararlılığı oluşturan öfke ögesi bu topraklarda öylesine yoğundur ki, burjuvazi karşısında sel suları değil, kızgın lavlar bulacak. □

Boycot Politikası Ayaklanmayla Doğrulandı

Son bir haftada Türkiye ve Kürdistan'da yaşananlar neyi gösterdi? Pek çok şeyin yanında, öncelikle ve en önemli nokta olarak şu gerçeği: Türkiye ve Kürdistan, en ufak bir kıvılcımla tutuşmaya hazır bir bozkıra dönüşmüştür.

Bunun devrimci politikadaki kavramsal karşılığı "devrimci durum"dur. Son bir hafta içinde ortaya çıkan ve tam bir ayaklanma havasında geçen devrimci kitle eylemleri her iki ülkede devrimci durumun varlığını bir kez daha kanıtlamakla kalmadı ama aynı zamanda ezilen Kürt halkının ve emekçi sınıfların tam bir ayaklanmacı ruh haline sahip olduklarını da kanıtladı.

Şimdi geçtiğimiz haftanın gelişmelerini kısaca bir özetleyelim. İki ülkeyi baştan sona saran devrimci kitle eylemleri –ki bunlara kısa süreli ayaklanmalar demek belki de daha uygun olur- ortaya çıkmadan bir gün önce politik hava "süt-liman" görünümündeydi.

Burjuva partilerle sosyal reformist partiler "demokratik" seçimlerine çocuklar gibi şen bir havayla hazırlanıyor, vaatlerini açıklıyor, adaylarını tanıtıyor, kimin, nerede kaç milletvekili çıkaracağı zevzekliğiyle "politika yapıyorlar"dı. Sosyal reformistlerin kuyruğundan ayrılmayan oportünist hareketler de ya bağımsız adaylar ya da gizli-den gizliye destekleyecekleri CHP'li adaylar üzerinde "çalışıyorlar"dı.

Görünürdeki bu tabloya karşılık gerçek durum şuydu: Sosyal reformist partiler de, "bağımsız aday" gösteren oportünist hareketler de, her ikisine karşı görünenler de, CHP'yi desteklemenin yollarını düzlüyorlardı. Elbette, CHP'li adayların kendi yerelliklerinde ağızlarına süreceği bir parmak bal karşılığında.

Ama işte bu "çocuklar gibi şendik" havası Yüksek Seçim Kurulu'nun (YSK) bir kararıyla dağıldı. YSK, içlerinde BDP'nin desteklediği yedi bağımsız adayın da olduğu on iki bağımsız adayın seçimlere giremeyeceğini açıklayınca "kıyamet koptu".

Kürt halkı, bu kararı, devletin kendisine yönelik bir saldırısı olarak algıladı ve saldırıya ayaklanmalarla yanıt verdi. Kürdistan'ın her tarafında yüz binlerce insan sokaklara döküldü. Kitle eylemleri, polis ve jandarmayla çatışmalar biçiminde geçen devrimci eylemler oldu. Onlarca kişi yaralandı, bir kişi yaşamını kaybetti, yüzlerce kişi gözaltına alındı.

Kürt halkının bu devrimci başkaldırısı devleti ve hükümeti paniğe sürükledi. Ayaklanmaların bir süre daha devam etmesi önü alınamayacak gelişmelere yol açabilirdi. Ne hükümet ne de devlet böyle bir tepki beklemiyordu. Veto kararının devam etmesi ayaklanmaların devamı gibi bir tehlikenin yanında Kürt halkının sandık başına gitmemesi gibi sermaye sınıfı açısından çok ciddi bir tehlikeyi daha içeriyordu.

Kürt halkının çok geniş bir coğrafyada sandık başına gitmemesi seçimler sonrası oluşacak Meclis'in hiçbir değerinin olmayacağı anlamına geliyordu. Böyle bir süreç, Kürt halkıyla birlikte emekçi sınıfların daha da devrimcileşmesi, kitlelerde ayaklanmacı ruh halinin gelişmesi demektir. Asıl tehlike burada yatıyordu.

Devlet, YSK eliyle aldığı "Veto" kararının ne kadar

ahmakça olduğunu hemen gördü ve geri adım attı. Ama olan olmuştu. Devrimin gelişimi açısından çok önemli olan kitlelerin kendi güçlerinin bilincine varması bu süreç içinde bir kez daha gerçekleşti. Kürt halkı da Türkiye emekçi sınıfları da devletin ve hükümetin devrimci kitle eylemleri karşısında nasıl geri adım attığını somut biçimde, çıplak gözle gördüler.

Devlet ve hükümet, A.Gül'ü de devreye sokarak tehlikeyi uzaklaştırmak için geri adım attı. "Veto" kararı geri alındı ve çölde kölesiyle yolculuk yapan Arap Şeyhinin

kölesine sorduğu soruyu bu sefer kendi kendilerine sordular: "Biz bu haltı neden yedik" Ahmakça bir karar olduğu ve alınan kararın sadece devrimin işine yaradığını görmüş oldular.

Devlet ve hükümet, düzen açısından ortaya çıkan ciddi tehlikeyi savuşturmak için geri adım atarken buna en çok sevenler kim oldu dersiniz? Tabii ki sosyal reformist partilerle oportünist siyasi yapılar. Düzeni tehdit eden bir tehlikenin geçici de olsa savuşturulmasına kendilerine "sosyalist/komünist" sıfatlarını yakıştıranların sevinmesi ancak onların politik iflaslarıyla açıklanabilir. Birkaç gün süren ayaklanma durumu, bu güçlerin politik iflasını teyit ve ilan etti.

Kürt halkının seçimleri boykot ihtimalinin dahi sermaye sınıfını ve onun politik güçlerini nasıl bir korkuya sürüklediğini hep birlikte gördük. Sorun, böyle bir boykot durumunda oluşacak parlamentonun meşruiyeti meselesi değil. Sorun, Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkının tek gerçekleştirilebilir yoluna, devrim yoluna kayması meselesidir. Parlamentonun kitleleri sokaktan düzünün sınırları içine çeken rolünün bitmesi meselesidir. Onun için devrimci ruh hali taşıyan, ayaklanmacı bir ruh haline sahip bir halkın seçimlere katılması sermaye sınıfı açısından olsun, emperyalist güçler açısından olsun yaşamsal önemdedir.

Son bir haftadaki gelişmeler, Kürt halkının ve emekçi sınıfların nerede ve nasıl, hangi yöntem ve araçlarla etkili olabileceklerini tartışmasız gösterdi. Seçimleri boykot Kürt halkını ve emekçi sınıfları gerçek özgürlüğe, gerçek kurtuluşa götürecek yoldur.

Bu yol devrimin yoludur, bu yol iktidarın ele geçirilmesi yoludur. □

Taze Yüreklerin İsyanı!

Bir devrim ne zaman yenilmez bir karakter kazanır? Kederli ezgilerin yerini kahkahalar, acı çığlıklarının yerini umut dolu haykırışlar aldığında. İşte, haftalardır sokakları her ilde, kasabada ele geçiren genç liseliler, bir ayağı aksayan devrime, son hızla koşabilmesi için destek sağladılar. Devrimin tüm tomurcukları adeta patladı, rengarenk çiçekler kokularıyla devrimin bahar havasını tamamladılar. O koyu renkler bir anda açılıverdi. Şen, enerji dolu, nasıl da tertemiz yürekli, hesapsız ve çıkarsızlar. Gençlik, devrimin umut fişekleridir.

Devrime dair ne kadar temiz, içten ve taze duygular varsa, en gençlerimizde toplanıyor, onların yüzünden ve pırıl pırıl gözlerinden tüm topluma bakıyor. Kuşkusuz, her devrim acımasız, sert ve ciddi duygular geliştirir. Ama bu, sempatik, umut ve şenlik dolu duygularla tamamlanmazsa, bir ayağı aksaktır. Nasıl ki Filistin'in çocuk generalleri, nasıl ki Kürt halkının minicik elleri ve kocaman yürekleriyle sokakları dolduran çocukları, bu halk hareketine yenilmezlik aşısı vurduysa, şifre skandalıyla ayağa kalkın liseli gençlik de, birleşik devrime gençlik ve yenilmezlik aşısı vuruyor.

Olayları hiçbir zaman derinlemesine incelemeyenler, şifre skandalı ve sonrasındaki büyük isyanı da cemaatin komplolarıyla açıklama kolaylığına giriştiler. Solun bir kısmı, özellikle fason TKP için bu sadece bir sağlık sorunu değil, onlar aynı zamanda her sorunda cemaati hedefe koyarak, burjuva sınıfın bir kesiminin alkışlarını duymak, desteklerini almak istiyor-

lar. Fason TKP yalnız değil. Solun diğer kesimleri de, son haftalarda sokakları şenlendiren olayları, ne sermayenin çürüten temelleri üzerinden, ne de devrimin gelişip olgunlaşması üzerinden ele alıyorlar.

Şifre skandalı ve gelişen isyan, sermaye düzeninin çürümüşlüğü tüm yönüyle ortaya çıkarmakla kalmadı, devrimin önündeki en ciddi engellerden birini temizledi.

Bir zamanlar, burjuva sınıfın da kendine özgü bir ahlakı vardı. Emekçi sınıflara kendi varlıklarının ve vazgeçilmezliğini ve doğallığını kabul ettirebilmek için, edindikleri servetin kendi çalışkanlıkları, uyanıklıkları ve de fırsatları iyi değerlendiren zekaları ile oluştuğunu iddia eder, üretim faaliyetlerinin kendi denetim ve kontrolleri olmaksızın yürütülemeyeceğini ileri sürerek meşruiyet kazanırlardı. Ve bu meşruiyetin devamı adına, kendi çocuklarını ciddi bir eğitimden geçirip, iş dünyasının zorluklarına hazırlama çabasına girerlerdi.

Şimdi, bu çabaların hiç birine ihtiyaç duymuyor burjuvazi. Sermayenin asıl sahipleri, fabrikaları terk ederek köşklerine çekildiler. Her şeyi onlar adına yüksek maaşlı profesyonel yöneticiler yürütüyor. Onlar ise, kollarını bile kıpırdatmadan, hisse senedi kuponları kırarak trilyonlar kazanıyorlar. Ve kendi çocuklarını da aynı zahmetsiz yollardan, sermaye dünyasının muteber kişileri haline getiriyorlar. İşte bu çürüme, eğitim sisteminde kendine özgü bir mekanizma yarattı. Hiç emeksiz, kolunu bile kıpırdatmadan diploma alma yolları yaratıldı. Bunu yapan, şu ya da bu cemaat değil, bizzat

çürüten sermaye sınıfıdır. Şifreli sınav, bir sınıfın çürüme dinamiklerine yaslanan, merkezi olarak planlanan, bizzat devletin remi kurumlarınca onaylanan bir politikadır.

Şifreye isyan, liseli gençlerin bu isyanı, çürümüş bir sınıfın emeksiz her şeyi ele geçirmesine karşı bir isyandır. Sermayenin temellerini sarstı ve bununla beraber, devrimin önündeki çok ciddi engellerden birini, sınıf atlama umutlarını yerlebir etti.

Burjuva sınıfın en ciddi hegemonya araçlarından biridir sınıf atlama kanallarını açık tutmak. Bu kanallar ne denli çoksa, tekeli sermayenin egemenliği de o denli güvence altındadır. Sınıf atlama kanalları sayesinde, burjuva sınıfa özgü önyargılar, emekçi sınıfın saflarına sızar, mülk edinme hayalleriyle oyalanır, yumuşatır, sefaletle katlanma eşğini yükseltir. En önemli sınıf atlama kanalı, eğitim yoludur. Boşuna değil, sermaye son on yılda neredeyse tüm illere onlarca üniversite açtı. Sefalet yayıldıkça, sınıf atlama kanalları da daha görünür hale geldi.

Ama, sermaye birikimi ilerledikçe, emekçi saflardan devşirilen teknik ve idari personel ihtiyacı azalıyor. Dahası, Türkiye'ye özgü sermaye birikimi, diğer bütün tam ilhak yaşayan ülkeler gibi büyük oranda borç sermayesine ve üretimi artırmayan para-sermayenin birikimine dayanıyor. Bu yüzden, Türkiye'de sınıflar arası geçiş imkanları, gerçek sermaye birikiminin çok daha yoğun yaşandığı emperyalist merkezlerle kıyaslandığında, oldukça güdüktür, hızla kapasitesini tüketir.

Öyle de oldu. Son yıllarda diplomalı işsiz sayısı muazzam artışlar gösterdi. "Kefeni yırtma" umutlarının tükendiğine dair işaretler, son iki yılda yoğunlaşmaya başlamıştı. Geçen sene, ilk sınavı kazananların yarısı ikinci sınava girmekten vazgeçtiler. Bu sene ise, yeterince başvuru olmayınca, ÖSYM sınav başvuru tarihini iki kez uzatmak zorunda kaldı. Bugünün isyanı, daha o zamanlardan geliyorum diyordu. Nihayet bu birikim, bir skandalla birlikte patladı.

Devrimin tomurcukları işte böyle patladı. Yorgun ayaklar, kısılmış olan sesler, fren utmayan enerjinin ve öfkenin umut fişekleriyle yeniden canlandılar. Tam da dünya devrimi olağanüstü hız kazanmışken, tam da ayaklanmalar için fırsatlar arıyorken, kafaları oportünist lafazanlıkla tütsülenmemiş taze yürekler, tertemiz ruhlar çıkıyor karşımıza. Oportünist bahane ve tereddütlere uzak, haklı olandan yana çıkarsız-hesapsız taraf olma güdülerıyla gençlik, Leninist Partinin devrimi kazanma çağrılarının dur durak bilmeyen taşıyıcıları olacak. □

Taksim Nasıl Kazandı? Ve 2011 1 Mayıs'ı

Geçen seneki ve bu seneki 1 Mayıs değerlendirmelerini dikkatle takip etmiş olanlar görecektir ki, Taksim'in yeniden 1 Mayıs kutlamalarına açılması için meğer kimler ne mücadeleler vermiş! Bu durum bize bir kez daha Shakespeare'ın o ünlü sözünü hatırlattı: "Zaferin bir çok babası vardır; ama yenilgi yetimdir!"

Ortalama sol hareket, 2007 1 Mayıs'ından bu yana bir anda Taksimci kesildi! Kitle kuyrukçuluğuyla nam salmış olan bizim ortalama sol hareket, kitleler Taksim'e yönelmeden önce, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasında ısrar eden ve bu konuda yalnız kalmayı da göze alarak kararlı bir tutum sergileyen Leninistleri bu ısrarlı ve kararlı tutumlarından dolayı eleştiriyorlardı. Bahsettiğimiz yıllar 2000'li yılların başıydı. Zaten bu yılların öncesinde ortalama solun "Taksim" diye bir gündemi bile yoktu. Adeta Taksim'i unutmışlardı. Sendikalar neresi için yasal başvuru yapıyorsa koşu koşu oraya gidiyorlardı. Ah bir de şu kulaklarına kar suyu kaçıran Leninistler olmasa, büyük bir huzur ve huşu içinde, "birleşik ve kitlesel olarak; bir bayram havası içinde" 1 Mayıs'ı kutlayacak ve akşam huzur içinde evlerinin yolunu tutacaklardı.

Her 1 Mayıs'ta kitleleri "Alanlara" davet edenler, Leninistleri, "alan fetişizmi yapmak"la suçladılar. Ve tarihin cilvesine bakın ki, Leninist politikaların işçi sınıfı arasında ete kemiğe bürünmesi sonucu 2007 1 Mayıs'ında Taksim'in yığınlar tarafından fethedilmesiyle birlikte, sıkı birer Taksim fatihi kesilen bizim ortalama sol, "Taksim'i savunduğumuz için bazıları tarafından 'alan fetişizmi' yapmakla suçlandık" deyiverdi! İnsana "pes doğrusu"dedirtecek kadar yüzüzlük örneği sergilemede reformist ve oportünistler birbirleriyle yarıştılar. Leninistleri "sınıftan kopuk olmak"la itham edenler, sınıf en sonunda doğru devrimci politikanın peşinden Taksim için dövüşmeye başlayınca ve sonunda da Taksim'i kazanınca, utanmadan sıkılmadan "Taksim'i kazandık" dediler.

Kuşkusuz vicdanlarının sesine kulak vererek "Sezarın hakkı Sezara" diyebilenler de vardı. Zaferi kazanmış olan Taksim politikasının esas olarak Leninistlerin politikası olduğunu dillendirdiler ve herkesin önünde Leninistlerin hakkını teslim ettiler. Fakat küçük burjuva kıskançlığıyla malul olan ortalama sol hareketin bazı kesimleri, gerçeklere ısrarla gözlerini kapatmaya ve tabanlarına gerçekleri olduğundan farklı yansıtmaya devam ettiler.

Daha eskiye gitmeden sadece 2006 1 Mayıs'ını hatırlatmak yeter! Kimlerin "bu sene Abide-i Hürriyet kapanına girmeyeceğiz" diyerek, DİSK ve KESK "1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız" açıklamasından sonra bi-zahmet yüzlerini Taksim'e döndüklerini, ama devletin Taksim'e izin vermeyeceğini açıklamasından sonra sürecin onlar açısından nasıl bir parodiye döndüğünü hep beraber gördük. Ayrıntılar dergi ve gazete arşivlerinde duruyor ve henüz tozlu raflara kalkmadı! Görüldüğü gibi tarih, soyut sloganlarla değil somut politikalarla ve devrimci eylemlerle yapılıyor.

Bu senenin 1 Mayıs'ına gelince... DİSK'in çağrısıyla başlayan bu seneki toplantılarda artık 1 Mayıs'ın nerede kutlanacağı tartışılmıyordu bile. Bu, sınıf adına ve devrimci güçler adına sevindiriciydi. Tartışılan daha çok ortak bir örgütlenme komitesinin nasıl oluşturulacağı, 8 bileşenden oluşan sendika ve meslek örgütlerinin bunun içerisinde yerinin nasıl olacağıydı. Bu toplantıların sonuna kadar çözülmemiş bir sorun olarak kaldı. Tertip Komitesi (8'li) ayrı bir yerde ve zamanda toplanıyor aldığı kararları onaylaması için adı "örgütlenme komitesi" olan siyasi yapıların temsilcilerine sunuyordu. Özellikle Kürt Halkının temsili konusunda sorunlar yaşanıyordu. Mücadele Birliği Platformunun daha ilk toplantıda üzerinde önemle durduğu bu konu giderek diğer siyasi yapıların da gündemine oturdu. Bu konudaki hassasiyet "Bu seneki 1 Mayıs'a ayrı önem veriyoruz; bu 1 Mayıs'ın Kürt Halkıyla işçi sınıfının buluşmasına hizmet etmesi gerektiğini düşünüyoruz" diyen BDP'li arkadaşları sevindirmişti. Sonrasında tartışmalar kimin nerede ve hangi sıralamayla yürüyeceğin-

de yoğunlaştı. Şişli kolundaki yığılmayı engellemek için tedbirler alındı. Sonuçta istenildiği gibi olmasa da orantılı sayılabilecek bir dağılım yapılabildi.

Bu kez sorun sıralamanın nasıl oluşturulacağına patlak verdi. DİSK'in önde yürüme isteği, herhangi bir tartışmaya neden olmadı; ama DİSK'in hem sağ hem sol yolu birlikte kullanmak istemesi, onun hemen arkasından da içinde 4 siyasi yapı (Halk Cephesi, Kaldıraç, EÖC, PDD) kalmış olan Devrimci 1 Mayıs Platformunun, kura çekimine girmeksizin yürüme dayatmasında bulunması tartışmaları tıkadı. Geçen sene daha fazla bileşeni içinde barındırdığı halde yürüyüş sıralamasının belirlenmesi için kura çekimini kabul eden Devrimci 1 Mayıs Platformu, bu sene kura çekimine girmeyeceği ve DİSK'in hemen arkasından yürüyeceği dayatmasında bulunuyordu. İçinde DİSK ve KESK'in de bulunduğu bütün örgütlenme komitesi, bir dayatma ile karşı karşıyaydı. Biz Mücadele Birliği Platformu olarak böyle bir dayatmayı asla kabul etmeyeceğimizi en başından beri ısrarla söyledik. Eğer kura olmayacaksa, hakkaniyet gereği Mücadele Birliği'nin en önden yürümeyi isteyebileceğini, on yıllardır Taksim'de ısrar eden ve bunun için mücadele eden bir siyaset olarak buna hakkı olduğunu; ama sorunun çözümü için bunu gündeme getirmedikimizi, kura çekimi sonucu önde ya da arkada yürüyebileceğimizi söylememize rağmen 1 Mayıs Platformunun dayatmaları devam etti. Ve ne yazık ki, DİSK ve KESK, TMMOB ve TTB'nin de içinde bulunduğu Örgütlenme Komitesi, bu anlayışı mahkum etmek yerine, deyim yerindeyse bu anlayışa teslim oldu. DİSK'ten bazı yöneticiler başından beri, 1 Mayıs Platformunun bu dayatmasına cevaz verdiler. Ve dayatmayı kabul etmeyen Mücadele Birliği'ne hemen 1 Mayıs Platformunun arkasından yürümeyi teklif ettiler. Gereğeleri "bu sene böyle olsun"du. Bunun bir diğer anlamı, bu sene yapılacak olan DİSK Genel Başkanlığı seçimlerinde dengelerin bunu gerektirdiğiydi. Hangi kritere göre bizim 1 Mayıs Platformunun arkasından yürüyeceğimizi sordüğümüzda ne DİSK'ten ne de Örgütlenme Komitesinden bir cevap alabildik.

Görünüşte Mücadele Birliği'nin Taksim için verdiği mücadeleyi ve harcadığı emeği takdir ediyorlardı; ama gelin görün ki, oluşturdukları ve sık sık değişen listede Mücadele Birliği'nin 1 Mayıs Platformu arkasından olan yeri değişmiyordu. Başlangıçta 1 Mayıs Platformunun dayatmasını kabul etmiyor gibi görünen, Mücadele Birliği Platformu ile birlikte sağ koldan yürümeye karar vermiş olan (Şişli kolunda bulunan diğer siyasi yapıların hepsi, 1 Mayıs Platformuyla bir tartışma yapmak istemedikleri için sol yoldan yürüyeceklerini beyan ederek, deyim yerindeyse sorundan sıyrılmış oldular; ama sorun, yani 1 Mayıs Platformunun dayatması, olduğu yerde duruyordu) Alınteri, Divriğililer Derneği, ÇHD ve Pir Sultan Abdal Dernekleri, önce kabul etmedikleri dayatmayı, kendilerine önden yürüme teklif edilince zımnen kabul ettiler. 1 Mayıs Platformu Mücadele Birliği'ni arkada bırakabilmek için sağ kolda bulunan diğerlerine önden yürümeyi teklif etti ve onlar da bu amacı açık teklifi pragmatistçe kabul ettiler.

Haliyle en başından beri ilkeli tavrını sürdüren Mücadele Birliği Platformu kaldı. Bu yabancı olduğu bir durum değildi. Yıllardır bizi devrimci 1 Mayıs politikamızda yalnız bırakanların burada bizim yanımızda olmalarını beklemek en büyük hata olurdu. Sendika bürokrasisi içinde dönen dolaplarla hiçbir zaman bir işi olmayan Leninistler, her zaman olduğu gibi yine kendi güçlerine güvenmeliydiler. Bir yandan da sınıflar mücadelesinin gerektirdiği sorumlulukla hareket edip, küçük burjuva rekabetçi anlayışlara prim vermemeliydiler. Bize bazı siyasi yapılar tarafından "bu saatten sonra Mücadele Birliği ne yaparsa meşrudur" denilmesine rağmen, sorumlu davrandık; bu seneki 1 Mayıs'a gölge düşmemesi ve dumanlı havayı seven kurtları sevindirmemek için, örgütlenme komitesinden ayrıldık ve bağımsız bir şekilde en arkadan yürüdük. Elbette bu yıllardır hiç terk etmediğimiz, proletaryanın kıvılcık bayrağını tek başımıza dalgalandırdığımız 1 Mayıs Alanı'na, Taksim Meydanı'na bu sene girememe riskini de içinde barındırıyordu; ama oportünistlerin ve reformistlerin hevesleri yine kursaklarında kaldı. Mücadele Birliği Platformu, tam bir proleter disiplinle ve görkemli kortejiyle Kızıl Meydandaki yerini aldı. □

DEVİRİMİN YÜREĞİ TAKSİM'DE

2011 1 Mayıs'ı bekliyordu yürekler. Sabah erken saatlerde işçiler, emekçiler, devrimciler, Taksim için yollardaydı. Şişli, Tarlabası, Gümüşsuyu ve Mete Caddesi toplanma noktalarıydı ve saatler 09.00'a gelmeden insanlar birikmeye başladı. Bir taraftan pankartlar-bayraklar açılıp kortejler oluşturulurken, bir taraftan insanlar alana yürümeye başlamıştı bile. Meydan'da ise kürsü kurulmuş, AKM'nin üzerine 77'nin meşhur işçi resmi asılmıştı. Saatler 10.00'u geçerken Gümüşsuyu ve Mete Caddelerinden gelen Türk-İş, Hak-İş Konfederasyonları ve siyasi partiler giriş yaptı. Konfederasyon başkanları Kazancı Yokuşu'na karanfil bırakarak 1 Mayıs'ta ölümsüzleşenleri andılar.

Üç kat yağlı polis bariyeriyle sarılan Taksim Anıtı, kortejler alana girmeye başladıkça, bariyerler aşarak pankart ve bayraklarla donanmaya başladı. Saatler 11.00'e geldiğinde alan adım atılmayacak kadar dolu idi ve Şişli kolunda daha yürüyüşe yeni başlayan gruplar vardı.

Sloganlar ve marşlarla alana giren her grup, kendi rengini taşıdı Taksim Meydanı'na. Metal işçileri, lastik işçileri, kamu emekçileri, belediye işçileri, siyasi partiler, kadın örgütleri, çevre örgütleri, taşeron örgütlenmeleri, işçi örgütlenmeleri, taraftar grupları, spor ve sinema emekçileri, siyasi partiler, öğrenciler, ev işçileri, anarşist gruplar, sosyalistler, devrimci yapılar akla gelebilecek her kesimden insan 1 Mayıs için taksim alanındaydı.

Sahnedeki sık sık 1 Mayıs Marşı okunurken, 1 Mayıs'ın tarihçesini anlatan konuşmalar yapıldı, şiirler okundu. Ölümsüzleşenlerin adları sayılarak, "aramızda" diyerek slogan atıldı. 1 Mayıs Marşı da Ruhi Su Dostlar Korosu tarafından okundu. Ardından marşları ve türküleri ile Grup Yorum, Agire Jıyan, ile Kardeş Türküler sahnede yerini aldı.

Kürt halkı da alanda yerini onbinlerle almıştı. Gençleriyle, kadınlarıyla, anaları ve milletvekilleriyle Kızıl Meydan'a kendi renklerini kattılar. Kürtçe parçalarla alanın her köşesinde işçilerle beraber halaylar çektiler.

Taksim Anıtı'nda ve Su Deposu'nun üzerinde Mücadele Birliği pankartları dalgalanmaya başladı. Mücadele Birliği Platformu da Mücadele Birliği, Devrimci Emekçi Komiteleri, Devrimci İşçi Komiteleri, Emekçi Kadınlar, Devrimci Öğrenci Birliği, Amed Mücadele Birliği pankartları ile alana girdi. Mücadele Birliği Platformu, alana girmeden önce yol üzerine asılan işçi ve emekçileri Denizin resminin olduğu "Bütün İktidar Emeginin Olacak" pankartı ile selamladı. Sık sık "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emeginin Olacak", "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan", "Yaşasın İşçilerin Mücadele

Birliği", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Deniz Yusuf İnan Savaşa Devam", "Gençlik Gelecek Gelecek Sosyalizm", "Tunus'tan Mısır'a Sıra Burada", "Savra Savra Hatta Nasr", "Devrim Savaşçıları Yaşıyor Savaşıyor" sloganları atıldı.

İzmir'den gelen eylemdeki Konak taşeron işçileri de pankartları ile alandı. Konuşma yapmak için kürsüde görevlilerden konuşma sözü aldıkları halde bir türlü söz verilmedi. Bunun nedeninin "CHP'li belediye aleyhine şeyler söyleyebilecek olmaları" olduğunu söyleyen işçiler, kürsüyü işgal ettiler ve kendilerine söz verdiler.

Ontex ve PTT işçilerinin de katılımıyla kürsüden tüm işçileri selamlayan eylemci işçiler, itiş kakışla tertip komitesi tarafından kürsüden indirildi.

Hemen hemen tüm kortejlerin alana girebilmesi için alanın birkaç kere boşalması gerekti. Konfederasyonların boşalttığı alana siyasi partiler, onların boşalttığı alanı devrimciler doldurdu, Kürt halkı doldurdu. Başta İstanbul olmak üzere ülkenin dört bir yanından Taksim'e, Kızıl Meydan'a gelen emekçiler, saatlerce alandan ayrılmadı. Dünyanın dikkatini üzerine toplayan Taksim, milyonluk eylemci kitleyle devrimin yüreği olduğunu bir kez daha kanıtladı. □

Yaşasın 1 Mayıs İşçi Sınıfının Kapitalizme Karşı Savaş Günü

1 Mayıs işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma ve kapitalizme karşı savaş günü dünyada olduğu gibi Kürdistan ve Türkiye'nin birçok ilinde de işçilerin, emekçilerin ve gençliğin katılımıyla gerçekleşti.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Antep'te 1 Mayıs, İstasyon Meydanı'nda binlerce işçinin, emekçinin ve gençliğin bir araya gelmesiyle coşkuyla geçti.

Miting alanına iki koldan yürüyüş yapıla-

rak girildi. Türk-İş, Tümtis, Tez-Koop-İş sendika binalarının önünde toplanarak Balıklı Parkı'na saat 10.30 civarında sloganlarla geldiler.

Yeşilsu'da ise KESK, DİSK ve sivil toplum örgütleri saat 10 sıralarında toplanmaya başladılar.

Biz de Mücadele Birliği olarak saat 10.00 civarında Balıklı Parkı'nda bir araya gelerek "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Eme-

ğin Olacak, Mücadele Birliği" pankart ve bayraklarımızla beklemeye başladık.

Saat 10.45 civarında yürüyüşün başlamasıyla Tümtis kortejinin arkasında yerimizi alarak "Yaşasın 1 Mayıs-Biji Yek Gulan", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar Her Şey Emeğin Olacak", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Dünya Emeğin Olacak" sloganlarını miting alanına kadar gür bir şekilde haykırdık.

Miting saat 11.00 civarında 1 Mayıs Marşıyla başladı. Türk-İş, DİSK, KESK'in yaptığı 1 Mayıs açıklamalarından sonra Eğitim-Sen Müzik Grubu sahne aldı. Söylediği marşlar ve halaylarla 1 Mayıs mitingi sona erdi.

**Yaşasın 1 Mayıs İşçi Sınıfının
Kapitalizme Karşı Savaş Günü
Fabrikalar, Tarlalar,
Siyasi İktidar Her Şey
Emeğin Olacak
Zindanlar Yıkılsın
Tutsaklara Özgürlük
Biji Yek Gulan**

Mücadele Birliği/Antep

İZMİR'DE 1 MAYIS

Proletaryanın kapitalizme karşı kavga günü 1 Mayıs, İzmir'de coşkulu bir şekilde karşılandı.

Bizler de Denizlerin yoldaşları olarak, Taksim'de yer alamayan yoldaşlarımızla birlikte İzmir'deki yürüyüş ve mitingde yerimizi aldık. Akşam Taksim'e uğurlarken diğer yoldaşlarımızı, İzmir'deki eylem için son hazırlıklarımızı yaptık.

Saat 12.00 gibi Cumhuriyet Meydanı'na çıkan anayollardan birinde "Zafer İşçi Sınıfının Yanında Denizlerin Yolunda Demokratik Halk Devrimi İçin Savaşmaktan Geçer- Devrimci Öğrenci Birliği" pankartımız, sloganlarımız ve yaptığımız devrimci ajitasyonumuzla emekçilerin ve gençliğin dikkatlerini toplarken, onlarca insan pankartımızın ve bizlerin fotoğraflarını çektiler. Bizimle birlikte fotoğraf çekirmek isteyen pek çok insan oldu.

Cumhuriyet Meydanı'na çıktığımızda, Basmane Meydanı'ndan yürüyen direnişçi

Konak işçilerinin yanlarına, yalnız olmadıklarımızı ifade eden sloganlarımızla gittik. Üç yıldan Gündoğdu'ya yapılan yürüyüşlerden sonra İzmir'de yer alan pek çok sendika, demokratik kitle örgütü, siyasi partiler ve devrimci dostlarımız alanda yerlerini aldı ve işçi sınıfının mücadelesinde ölümsüzleşenler için saygı duruşu yapıldı.

Sahnede yapılan çeşitli konuşmalardan en dikkat çeken, eylemdeki Konak işçileri-

ninkiydi. Konak işçileri eylemde Musa Çam, Güldal Mumcu ve Alaattin Yüksel'in fotoğraflarının yer aldığı "67 kişiye sahip çıkamayan 70 milyona nasıl sahip çıkar" yazılı bir pankart açtılar. İşçiler söz alabilmek için sendikacılara ciddi bir baskı yaptı ve ancak söz alabildi. Eylem alanında bildiri dağıtımını da yaptık. Miting konuşmalarının ardından yapılan müzik dinletisi ve halaylarla son buldu.

İzmir DÖB

Ankara'da 1 Mayıs

Ankara'da KESK, DİSK, TMMOB ve TTB tarafından örgütlenen 1 Mayıs kutlamalarına onbinlerce kişi katıldı.

Sabah saatlerinde Ankara Tren Garı önünde toplanan emekçiler, buradan Sıhhiye Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Eyleme çok sayıda siyasi örgüt, taraftar grubu ve YGS protestosunu 1 Mayıs alanlarına taşıyan gençler de katıldı.

Yürüyüşün başında Kamu-İş ve Eğitim-İş üyeleri, Eğitim-Sen'li ve BDP'li emekçilere sözlü tacizde bulundu. Sözlü taciz, kavgaya dönüşünce yaralananlar oldu. Eğitim-İş ve Kamu-İş'in alana girme-

sine izin verilmedi. Coşkulu bir şekilde yürüyen on binlerce kişi alana girdiğinde 1 Mayıs Marşı'nı söyledi.

Yürüyüş güzergahı boyunca Mücadele Birliği ve Devrimci Öğrenci Birliği imzalı yazılımlar yapıldı. Ayrıca üzerinde "Dünya Halkları Devrime Yürüyor, Devrim İçin İleri / Mücadele Birliği" yazılı büyük bir pankart da alanı gören bir köprü üzerinden sallandırıldı.

Miting, yapılan konuşmaların ardından Grup Kibele'nin verdiği konserle sona erdi. Mitingin sonunda İşçi Partisi-TGB üyeleri Abdi İpekçi Parkı'nda devrimcilere saldırınca kavga çıktı. 2 faşist, kavga sırasında havuza atıldı. Ara sokaklarda devam eden çatışmalar sonucu yaralananlar hastaneye kaldırılanlar oldu.

Mücadele Birliği/Ankara

Her Gün 1 Mayıs Her Gün Kavga

Yıllar süren mücadelemiz sonucunda 1 Mayıs alanı "Taksim'i Kazandık Ve Sıra Devrim'de" sloganıyla Antakya'da da alanlardaydık.

Yürüyüş boyunca Denizlerin yoldaşlarına halk da destek verdi. Kızıl bayraklarımızla alana ilerlerken hep bir ağızdan "Çav Bella" marşını söyleyip sosyalizm mücadelesi için söz vererek coşkumuza coşku kattık. Sloganlarımızdaki net ve ısrarlı tavır, orada bulunan insanların da kortejimize katılımını sağladı.

Devrimci dalganın arttığını ve halkların mücadelesinin devrimci istemlerle ilerlediğini, işçi sınıfının gücünün örgütlü hareket ederek günden güne arttığını kavgamızın ışığında artık görebiliyoruz. 1 Mayıs Alanının kazanıldığı gibi işçi sınıfının mücadelesi sonucunda devrimin nasıl kazanılacağı örneği emeğimizle büyüyor.

**Denizlerin Cüretiyle
Devrime Yürüyoruz
Selam Olsun; Buzu Kıran Yolu Açan
Leninistlere!**
Antakya'dan Bir MB Okuru

"Çılgın Proje Değil İşimizi İstiyoruz"

Sendikalı oldukları için işlerinden atılan ve direnişte olan Casper Bilgisayar ve Mas-Daf Hidrofor işçileri 27 Nisan Çarşamba günü, eylemde olduklarını duyurmak ve 1 Mayıs'ta tüm işçi ve emekçilerle birlikte Taksim Meydanı'nda olacaklarını duyurmak amacıyla basın açıklaması ve bildiri dağıtımını yaptılar. Casper ve Mas-Daf işçileriyle birlikte taşeronlara karşı mücadele veren sağlık emekçileri, tersane işçileri, taşımacılık işçileri, belediyede haksızlıklara karşı direnen işçiler, Dev Sağlık-İş ve Limter-İş Sendikası üyeleri de yürüyüşe katıldılar.

Kadıköy Belediyesi önünden başlayan yürüyüşte "Atılan İşçiler Geri Alınsın", "Güvence- li Çalışma İstiyoruz", "Güvenceli Çalışma, İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "Yaşasın 1 Mayıs", "1 Mayıs'ta 1 Mayıs Alanına", "Milyonlar Aç, Milyonlar İşsiz İşte Kapitalist Sisteminiz" sloganları atarken, Başbakan'ın çılgın projesi i-

çin de "Çılgın Proje Değil, Ekmek, Özgürlük İstiyoruz" sloganını atılar. Belediye önünde başlayan yürüyüş boyunca Casper ve Mas-Daf

işçilerinin, sağlık çalışanlarının, tersane işçilerinin sorunlarına değinilerek sloganlarla Beşiktaş vapurunun kalktığı iskeleye yüründü. Yol boyunca bildiriler dağıtıldı.

Burada açıklama yapan Tayfun Görgün, esnek çalışmaya ve doğanın katledilmesine yönelik yapılanmaya da dikkat çekerken, tüm emekçileri güvencesizliğe, iş kazalarına, taşeronlaşmaya sendikasılaşmaya karşı 1 Milyon emekçiyle birlikte 1 Mayıs'ta Taksim Alanı'nda olmaya çağırıldı.

Açıklamanın ardından DİSK üyesi işçiler, "Emekçilerin her gün yorgun bedenlerini taşıyan Şehir hatları bu sefer umudu bir kütadan başka bir kütaya taşıyacak" dediler ve 12.15 Beşiktaş vapuruna binilmek üzere turnikelerden geçildi. Burada ve vapurda da Casper, Mas-Daf, sağlık işçileri, tersane işçilerinin mücadelesine değinildi.

Beşiktaş'ta vapurdan inerken ve iskele çevresinde bildiriler dağıtıldı. Sonra ana caddeden çarşı tarafına geçilerek burada da bildiri dağıtımını yapan işçiler vapurla tekrar Anadolu yakasına geçtiler. □

HALKIN DENİZİ DENİZLEŞEN HALKLA

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan, idam edilmelerinin 39. yılında yoldaşları tarafından Kadıköy’de bir mitingle anıldı.

Denizlerin devrim bayrağını alanlarda dalgalandırmak için eski Et Balık Kurumu önünde toplanan yaklaşık 700 kişi, sloganlarla yürüyüşün başlamasını bekledi. Ses aracı ile Kadıköy boyunca Üç Fidanı’ı anmak için emekçi halklar mitingine davet edildi. Mücadele Birliği imzalı “Dünya Halkları Devrime Yürüyor, Her Şey Emegün Olacak”, “Denizleşenlerimizle Yürüyoruz” ve Devrimci İşçi Komiteleri İmzalı “Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birli-

ği” pankartları ile yürüyüş başlarken, “Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam”, “Disa Disa Serhildan, Biji Azadiya Kürdistan”, “Denizlerin Yolunda Leninist Saflara”, “Dünya Emegün Olacak”, “Kürt Halkı Devrimle Özgürleşecek”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tutuklulara Özgürlük”, “Yaşasın Devrim Yaşasın Sosyalizm” sloganları atıldı. Deniz’in, Yusuf’un Hüseyin’in resimleriyle birlikte Hıdır İnan ve Halit Çelenk’in resimleri taşındı.

Yapılan yürüyüş ve mitingde BDP de gençleriyle, milletvekilleriyle katıldı. Kitle, Denizlerin,

devrimin ve halkların mücadele birliğinin öne çıkartıldığı sloganlarla Kadıköy Meydanı’na ulaştı. Kurulan kürsüde “Yaşasın Kürt Türk Halklarının Mücadele Birliği” pankartı karşıladı gelenleri.

Kitlenin alana girişi tamamlandığında önce Deniz, Yusuf Hüseyin şahsında ölümsüzleşen tüm devrim savaşçıları ve bir gün önce ölümsüzleşen, Darağacında Üç Fidan’ın avukatı Halit Çelenk için saygı duruşunda bulunuldu. Bu sırada Deniz Gezmiş’in babasına yazdığı son mektubu okundu.

İlk olarak kürsüye gelen, Mücadele Birliği Platformu adına Vefa Serdar oldu. “Hoşgeldiniz Denizlerin Yoldaşları, Hoşgeldiniz Denizleşen halklarımız” diye başladığı konuşmasında devrimimizin Denizlerden bu yana gelişimine değindi, büyüyen serhildanlara dikkat çekti. Ardından BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel konuşma yaptı ve halkların mücadele birliğine, devrime vurgu yaptı. “artık Kürt gençleri ve Türk gençleri devrim için birlikte mücadele ediyor” dedi. Konuşması dinleyenlerin coşkunu tezahüratları ve sloganlarıyla karşılandı.

Mehmet Ekici, Zazaca ve Türkçe ezgileriyle kitleyi coşturdu. Denizlerin bayrakları gökyü-

zünde kıpkızıl dalgalanıyorken, Tiyatro Simurg geldi kürsüye ve “bir gider bin geliriz, bizi yakmak kurtuluş mu” diyerek coşkuya coşku kattı. MKM’den Mihemedo Serhadi de Kürtçe parçalarıyla coşkuyu perçinledi.

Eylemleriyle önemli bir gündem oluşturan Buca Taşeron işçisi Batıgül Tunç ve Ontex işçileri de alandı. Kürsüde onların da sesi yankılandı. Atılan “Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği” sloganı, son bir haftadaki kitlesel işçi sınıfı eylemlerini de özetliyordu.

Nurettin Güleç türkülerini söylemeye başladığında alanda halaylar başladı. En son Çav Bella’yla veda eden Nurettin Güleç’in yerini şair Hüseyin Şenel aldı. Konuşmalar, şiirler, ezgiler sahnede birbirleriyle yer değiştirirken, alanda sık sık sloganlar atılmaya devam ediyordu. F Tipi zindanlardan ve kadın tutsaklardan gelen 6 Mayıs mesajlarının ardından kürsüye en son çıkan Grup Emeğe Ezgi oldu. Önce Denizlerle ilgili marşları ile alanda kızıl bayrakları dalgalandıran grup, Kürtçe ve Türkçe halayları ile keyifli anlar yaşattı herkese. En son “Söz Veriyoruz” Marşı ile grup veda ederken, Miting de sona erdi. Bir sonraki yıl buluşmak üzere alandan ayrıldı. □

Denizlerin Cüreti Devrime Yürüyor

Yine bir 6 Mayıs ve Karşıyaka mezarlığı binlerce kişinin ayak sesleri ve sloganlarıyla sarsılıyor. Sabah erken saatte mezarlığa gelen Denizlerin yoldaşları, mezarlığı ve mezarlığa giden 2 nolu kapıdaki yolu afişler ve Denizlerin posterleriyle süslediler. Bu sırada da yavaş yavaş liseli öğrenciler ve emekçiler Denizlerin mezarı başına geliyorlardı. Saat 10:30'da Devrimci Öğrenci Birliği 2 nolu kapıda toplanmaya başladı. "Devrimin Yolunu Açtınız, Daima Yolunuzdayız- DÖB" imzalı pankart açarak, sloganlar ve ajitasyonlarla mezarlığa doğru yürüşe geçtiler. "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara", "İdamlar Bizleri Yıldırılmaz" sloganları atıldı. Denizlerin başucuna gelince bayraklar iki sıra halinde dizildi. Mezarlığa gelen herkesin ilgisi görmeye değerdi.

Saat 11.00'de anma programı başladı. Programa ilk olarak Denizler şahsında, devrim ve komünizm mücadelesinde ölümsüzleşenler ve 5 Mayıs'ta ölümsüzleşen Denizlerin savunucusu Halit Çelenk için saygı duruşu ile başlandı. Ardından Ankara Mücadele Birliği adına bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada "Ölümü yenen, darağacımı zafer meydanına çevirenlerin yoldaşlarına selam olsun. Onlar Türkiye ve Kürdistan devriminin zora dayalı gerçekleşebileceğini ilk görenlerdi. Onlar Türkiye ve Kürdistan devriminin buzkıranları oldular. Yoldaşlarına yolu açtılar" denildi. Mücadele Birliği'nin ardından DÖB adına bir kişi söz aldı. Daha çok Denizlerin gençlik ve emekçiler tarafından nasıl sahiplendiğine ve gençliğin Denizlerin yolundan giderek özgürleşebileceğine değinildi. Aynı zamanda Amed'de tutuklanan DÖB'lü öğrenciye ve Ankara'da gözaltına alınan DÖB'lü öğrencilere de değindi. Daha sonra Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği'nden bir arkadaş, Nazım'ın Zafere Dair şiirini okudu.

Okunan şiir ve yapılan konuşmalar dinleyenler tarafından coşkuyla karşılandı. Şiirden sonra Mart Derneği adına yapılan konuşmada, 4 Mayıs günü TMSH ekiplerinin derneği basması ve 6 Mayıs'a dair bütün materyallerin alınmasına, aynı zamanda da 2 kişinin gözaltına alınmasına değindi. Bu saldırıların mücadeleyi engelleyemeyeceği ve Denizlerin yoldaşlarının Ankara'da yükselen mücadelesinin durdurulamayacağına değinildi. Konuşmanın ardından kitle gür bir sesle şekilde "Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizleri Yıldırılmaz" sloganını attı. Mersin'den gelen DÖB'lü öğrenciler bir şiir dramatizasyonu yaptılar. İlgile izlendi. Ardından da çeşitli illerden gelen Denizlerin yoldaşları konuşmalar yaptılar. Son olarak ise Hatay Ayışığı Sanat Merkezi müzik

grubu Denizlere yazılmış türkülerini söylediler. Hep beraber söylenen türkülerin ardından anma programı sona erdi.

Oradan Sivas'ta katledilen aydın sanatçıların mezarlarına gidildi. Burada da konuşmalar ve türküler söylendi. Daha sonrasında Mahir Çayan ve Niyazi Yıldızhan yoldaşların mezarları başına gidildi. Ziyaret edilen her yoldaşın mezarlarında onlara ve mücadelesine dair konuşmalar yapıldı ve türküler söylendi. En son Ulaş Bardakçı'nın mezarı da ziyaret edildikten sonra Karşıyaka Mezarlığı'ndaki anma programı sona ermiş oldu.

Anma programı boyunca özellikle liseli gençliğin ve anaların katılımı dikkat çekti. Genel olarak 5 binden fazla insan Karşıyaka mezarlığına Denizleri anmaya geldi. 6 Mayıs günü aynı zamanda Denizlerin yılmaz savunucusu olan Halit Çelenk de ölümsüzlüğe uğurlandı. Binlerce insan Halit Çelenk'in son yolculuğunda onunla birlikteydi.

Mezarlıktaki anmadan sonra saat 16:00'da Devrimci Öğrenci Birliği Sakarya'dan Yüksel Caddesine bir yürüyüş gerçekleştirdi. Mart Kültür Sanat ve Düşünce derneği önünde toplanan devrimci öğrenciler, "Gençlik Devrimle Özgürleşecek- DÖB" imzalı pankart açarak, sloganlarla Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Sloganlar ve ajitasyonla yürüyen öğrenciler, çevredeki izleyenlerin alkışlarını aldı. Deniz resimli DÖB bayrakları birçok kişinin ilgisini çekti ve açıklama bitene kadar beklediler. Hatta bir kısmı eylemden sonra Mart derneğini gelip gördüler, bir süre sohbet ettiler.

Yüksel Caddesi'ne gelindiğinde "Denizlerin Yolundayız, Baskılar Tutuklamalar Bizleri Yıldırılmaz- DÖB" imzalı bir pankart daha açıldı ve 4 Mayıs günü evinden ve yurdundan

gözaltına alınan iki devrimci öğrencinin, gözaltına alınması protesto edildi. Mücadele Birliği adına söz alan bir kişi "Söz veriyoruz yoldaşlar, yoldaşlığınızı hak edecek kavgayı devrime kadar sürdüreceğiz, zafere kadar daima!" dedi. Ardından Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada "Her şeyden önce Denizler bugün bizimle yaşıyor, davası bizimle büyüyor. Bugün Denizlerin adını haykırmak düşmanın yüzünde patlayan bir tokat gibi. Bunu bugün burada dişlerini gıcırdata gıcırdata bizleri izleyen sermayenin uşaklarından anlayabiliriz. Bunu 4 Mayıs'ta gözaltına alınan ve hala TMSH şubesinde tutulan yoldaşlarımızdan anlayabiliriz" denildi. Ayrıca bu saldırının 6 Mayıs'taki anmanın zayıf geçmesi ve Ankara'da Denizlerin yoldaşlarının yükselen mücadelesini durdurmak için yapıldığı da söylendi.

Daha sonra DÖB adına da bir açıklama yapıldı. Açıklamada cellatların Denizleri idam ederek onları yok edemediğine vurgu yapan konuşmacı, Antep'in, Adıyaman'ın yoksul köylülerinin çocuklarına Onların adını verdiklerine, ODTÜ'nün gizli geçitlerinin Onların sesleriyle yankılandığı değindi. Son dönemde yapılan gözaltı ve tutuklamalara ilişkin olarak, Amed'de tutuklanan DÖB'lü öğrenciden ve Ankara'da gözaltında bulunan iki DÖB'lü öğrencinin de yanında olduğundan bahsedildi. En sonunda da Hatay Ayışığı Müzik grubu "Şarkışla" ve "Söz Veriyoruz" şarkılarıyla kısa bir dinleti verdi. Eylem sloganlarla sona erdi.

**Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam
Denizlerin Cüreti Devrime Yürüyor**

Ankara DÖB

TAKSİM “TAHRİR”

2011 1 Mayıs kutlamaları Türkiye ve Kürdistan’da kitlesel katılım bakımından gerçek anlamıyla görkemli geçti. Her iki ülkede milyonlarca işçi, emekçi, yoksul Kürt ve genç meydanlara adeta sel olup aktı.

Bu tablonun içinde şüphesiz en önemli olanı İstanbul 1 Mayıs Alanı’ndaki kutlamalardır. Toplumun iki karşıt ve birbiriyle çatışma halinde olan iki sınıfı, sermaye sınıfı ve işçi sınıfı birbirlerinin durumunu tartarken ölçü olarak bu Alan’daki kutlamaları temel alırlar.

Nedeni üzerinde uzun uzadıya durmaya gerek yok. Uzun bir geçmişe sahip bir olgudur bu. 12 Eylül faşizminin başı Kenan Evren, faşist darbeye haklılık gerekçesi ararken 1 Mayıs Alanı’ndaki kutlamaları gerekçe gösteriyor ve “Biz gelmeseydik orada kızıl bayraklar dalgalanıyor olacaktı” diyordu.

Sermaye sınıfı ve faşist devlet, bu itiraf sözlerden de anlaşılacağı gibi, Taksim Meydanı’nda dalgalanan kızıl bayraklarda devrimin, komünizmin hayaletini görüyordu. Bu gerçek bilindiğinde Taksim Meydanının 1 Mayıs’a yıllar boyunca neden kapatıldığı daha iyi anlaşılabilir.

Ama yaşam devrimden yana akıyordu. Yıllar sonra bile olsa, Leninist Partinin son derece kararlı, bilinçli devrimci politikaları sonucu Taksim Meydanı 1 Mayıs Alanı olarak 1 Mayıs kutlamalarına tekrar açıldı. Açılır açılmaz da emekçi sınıflar ve Kürt halkı devrimin o dev gövdesini sermaye sınıfına göstermek istercesine 1 Mayıs Alanı’na akın ettiler.

Faşist Kenan Evren’in yıllar önce sermaye sınıfı ve emperyalistler adına “şikâyet” ettiği o sahne tekrar canlandı. Kızıl bayraklar, Marx-Engel-Lenin posterleri; Deniz-Mahir-İbrahim pankartları, devrim ve komünizm istemlerini ortaya koyan sloganlar 1 Mayıs Alanı’nda yeri göğü kapladı.

Enternasyonal marşı, İstanbul’un caddelerinde yankılandı. Ey Raqıp marşı Türkiye’nin kalbinde, Kürt-Türk halklarının mücadele birliğini pekiştirircesine her iki ülkenin emekçilerinin dilinden göklere yükseliyordu. Orak-çekiçli bayraklar işçilerin ve gençlerin ellerinde zafer günü yürüyüşünü sermaye sınıfına hatırlatırcasına sağa sola dalgalanarak taşınıyordu.

Sermaye sınıfının bütün bu gelişmelerde “sevindiği” tek şey, 1 Mayıs’ın “olaysız” geçmiş olmasıydı. Bütün burjuva basın, sözleşmiş gibi işin bu yönünü öne çıkarırken sosyal re-

formist partilerin ve oportünist hareketlerin basını da kafa sallayarak onları onaylıyordu.

Emekçi Sınıfların Eğilimi

Kutlamalara katılan emekçi kitlelerin ve Kürt halkının sayısı özellikle 1 Mayıs Alanı’nda geçen yılın neredeyse iki katını buldu. Devrimin simgesi sayılan bir alana kitlelerin akın akın gelmesini nasıl okumalı? Milyonu bulan kitlelerin kızıl bayraklar altında yürümek üzere toplanmasını sermaye sınıfına meydan okumak, bu sınıfın egemenliğine karşı savaş açmak isteğinden başka türlü okumak mümkün mü?

Elbette değil! O meydana akanlar, bir “bahar bayramı”nı kutlamak için değil, kızıl bayraklar altında, orak-çekiçli bayraklar altında sermaye sınıfına ve onun faşist devletine meydan okumak için geldiklerinin bilincindeydi. Bu bir devrim isteğinin eylemle, simgesel bir yerde toplanmayla ifadesidir, dışa vurumdur. 1 Mayıs Alanı’nı “Tahrir”e çevirme isteğinin sezgisel ifadesidir. Bu, birinci saptamadır.

İkinci saptama şudur: Türkiye’de ve özellikle İstanbul’da emekçi sınıflar 1 Mayıs Alanı’na, onlara alana getirmesi beklenen sendikaların, sosyal reformist partilerin ve oportünist hareketlerin çabalarıyla değil, onlara rağmen akın ettiler. Bu yılın 1 Mayıs’ında sosyal reformist partilerin olsun, oportünist hareketlerin olsun, sendikaların olsun kortejlerinde yürüyen kitlelerin sayısı ya geçen yıldan az idi ya da onlar adına en iyimser tahminle geçen yılın sayısı ile aynıydı.

Bu nesnel durum öncelikle kitleleri alana taşımada en “iddialı” oportünist hareketler ve sosyal reformist partiler için geçerlidir. İşin bu yönüne değinmemizin tek nedeni kitlelerin bu nesnel hareketinin politik anlamını ortaya koymaktır. 1 Mayıs Alanı’na akın eden emekçi kitlelerin sayısı geçen yılı ikiye katlarken sosyal reformistlerin, oportünistlerin ve sendikaların kortejlerindeki sayının geçen yıldan az ya da geçen yıl ile aynı olmasını nasıl izah etmeli?

Öncelikle şunun altını çizelim: Bu durum nesnel bir olgudur, sözünü ettiğimiz kesimlerin çağırıp çağırılmaları nesnel gerçeği değiştirmez. Onun için bu saptamamız karşısında küplere bineceklerine oturup kendi politik konularını, politikalarını, üzerinde durdukları politik zemini gözden geçirmeleri kendileri açısından çok daha “hayırlı” bir durum olur.

Evet, bu kesimlerin, durumunu nasıl açıklamalı? Bu durumun tek açıklaması, birincisi, bu insanların kitleler nezdinde büyük bir güven kaybına uğradıkları, kitlelerin onların politikasına yüz çevirdikleridir. Onun için emekçi sınıflar ve gençlik onlardan ayrı, onlardan bağımsız şekilde Alan’a akın ettiler.

Emekçi sınıflar ve gençlik giderek daha devrimci bir ruh haline bürünürken sendikalar, sosyal reformist partilerden ve oportünist hareketlerden uzaklaşıyorlarsa bu durum “sosyalist”, “devrimci” olma iddiası taşıyan bu insanların politik iflası anlamına gelir. Bugün yaşadığımız sürecin bir özelliği de budur. Bu süreç şimdi derinleşerek ilerliyor.

Emekçi sınıfların ve gençliğin sosyal reformist ve oportünist hareketlerin saflarını terk ediyor olmasının temelinde bu çevrelerin izle-

"TAHRİR" OLACAK!

dikleri politika yatıyor. Emekçi sınıflar ve gençlik, sosyal reformist partilerin, oportünist hareketlerin ve burjuva sendikacıların yıllardır önlerine koyup durdukları; buna karşılık kendilerini sınıf savaşında bir milim ileri götürmeyen "hak ve özgürlükler için mücadele" politikasından bıkip usanmış durumdadır.

Bunun nedeni anlaşılabilir bir durumdur. Emekçi sınıflar, gençlik ve Kürt halkı büyük cesaret ve özveriyle yürüttükleri mücadelenin kendilerine gerçek kurtuluşu sağlamasını umuyorlardı. Böyle bir cesaret göstermelerinin ve özveriye katlanmalarının nedeni işte bu kurtuluş umududur. Ancak yıllar içinde "hak ve özgürlükler için mücadele"nin kendilerini sınıf savaşında ileriye taşımak yerine geriye götürdüğünü, en iyimser durumda yerinde saymalarına yol açtığını deneyimleriyle gördüler.

Devrim Bir İhtiyaçtır!

Sosyal reformist partiler, oportünist hareketler ve burjuva sendikacılar emekçi sınıflara "Hak ve özgürlükler için mücadele"yi dayatırken, emekçi sınıflar gerçek ihtiyaçlarının bir devrimle önce politik iktidarın, giderek tüm iktidarın ele geçirilmesi olduğunu yaşamın içinde öğrendiler.

Başka bir ifadeyle, emekçi sınıflar, gençlik ve Kürt halkı, acil ihtiyaçlarının, sosyal reformistlerle oportünistlerin sürekli bilinmez bir geleceğe erteledikleri; burjuva sendikacıların ise sözünü dahi etmedikleri politik iktidarın ele geçirilmesi olduğunu her geçen gün daha iyi öğreniyorlar. Çünkü deneyim onlara sürekli göstermiştir ki, politik iktidar bir devrimle ele geçirilmeden gerçek kurtuluş mümkün değildir.

Dahası, politik iktidarın ele geçirilebilir olduğunu Mısır, Tunus ve şimdi de Yemen deneyimleri örneğin gücüyle öğretti. Arap ülkelerindeki devrimci ayaklanmaların Türkiye ve Kürdistan emekçi sınıflarında bir bilinç yaratmadığını, bir bilinç sıçramasına yol açmadığını kimse iddia edemez.

Kürt halkının şimdi Mısır ve Tunus örneğini izleme isteğini daha sık dile getirmeye başlaması, Ortadoğu'da yaşanan ayaklanmaların iki ülke emekçi sınıflarını ve ezilen halklarını nasıl etkilediğine dair çarpıcı bir örnektir. Sadece Kürt halkı değil, ama Türkiye emekçi sınıfları da ayaklanma ve devrimden daha sık söz eder oldular. Bir devrimin hızla mayalanmakta olduğunu bundan daha iyi ne ortaya koyabilir?

Öyleyse şunu söylemek gerçek durumu ifade etmekten başka bir anlama gelmez: Devrimin toplumsal güçleri "Tahrir" yolundan gitmek, "Tahrir" örneğini tekrarlamak isterken sosyal reformist partilerle onların kuyruğundan ayrılmayan oportünist hareketler aksi istikameti, devrim yolu yerine reform yolunu gösteriyorlar.

Denilebilir ki, Leninist Parti, Kürt halkı, emekçi sınıflar ve gençlik ile sosyal reformist partiler, oportünistler ve burjuva sendikacılar arasındaki ilişkiyi gösteren bu tablonun neresinde duruyor? Hemen söyleyelim: Hiçbir yerinde. Leninist Parti, ortaya çıkışından beri izlediği devrimci politikalarla, devrim ve iktidar mücadelesini başa alarak reformlar uğruna mücadeleyi daima bu mücadeleye bağlamayı bilmekle haklı olarak bu tablonun dışında kalmıştır.

Bugün dost düşman herkes bilir ki, Leninist Parti, mücadelenin her aşamasında emekçi sınıflara ve Kürt halkına birinci hedef olarak politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesini önermiş, onları bu hedef için mücadeleye çağırmıştır. Leninist Partinin bu çağırısının kitleler tarafından hemen anlaşılması doğal olandır. Böylesi devrimci bir çağırının anlaşılması için belli bir zaman geçmesi, bir mücadele deneyiminin birikmesi gerekiyordu.

Yeterince zaman geçti, yeterli deneyim elde edildi. Şimdi bir devrimin gerektiğini, gerçek kurtuluş için politik iktidarın ele geçirilmesinin olmazsa olmaz bir koşul olduğunu emekçi sınıflar ve Kürt halkı da görmüş bulunuyor. Onun için Leninist Partinin çağırısı, Leninist Partinin politikaları, sloganları emekçi sınıflarda ve Kürt halkı arasında daha çok yankı buluyor. 2011 1 Mayıs'ı bunun kanıtı oldu. Emekçi sınıfların, Kürt halkının ve gençliğin Leninist Partiyi dikkatle izlediklerinin farkındayız.

Yine de Leninist Parti için her şeyin gül-lük-gülistanlık olduğunu kimse ileri sürmüyor, süremez. Yakın çeper değil ama sayıları milyonlarla ölçülen emekçi sınıflar ve Kürt halkı sözkonusu edildiğinde Leninist Partinin henüz çok tanınmadığını söylemek gerekir. Leninist Partinin sloganları, politikaları, mücadele çağrılarını, hedefleri milyonlar tarafından henüz yeterince bilinmiyor. Bu bir olgudur ve biz gerçeğin gözünün ta içine bakmaktan çekinmeyiz.

Buna karşılık, eksiklikler bir kez tespit edildiğinde o eksiklikleri gidermek için işe girişecek güç, enerji ve cesaret fazlasıyla mevcuttur. Evet, bugünün acil görevi Leninist Partinin sesini, sloganlarını, politikalarını, çağrılarını milyonlara ulaştırmaktır.

Bunun araç ve yöntemlerini bulmak, taze güçlere kendilerini ortaya koyabilecekleri koşulları hazırlamak, taze güçleri daha ileri taşıyarak devrimin kadrolarına dönüştürmek ertelenemez bir ihtiyaç haline gelmiştir. Kürt halkı ve emekçi sınıfların ayaklanma ve devrimden daha sık söz eder hale geldiği koşullarda çok fazla zamanımızın olmadığı bilinmelidir. □

6 Mayıs

DEVİRİM YA RUHUMUZDADIR YA DA HİÇBİR YERDE!

6 Mayıs 1972 Türkiye Kürdistan Devrimi'nin üç önderi burjuvazi tarafından katledildi. Zannettiler ki devrimin önderleri katledilirse tüm işçiler ve emekçi halklar her şeyden vazgeçecekler ve susacaklardı. Yükselen ve gelişen devrim tehlikesi sona erecekti. Ama yanıldıklarını baskıların sonuç getirmediğini kendileri de biliyorlar. Sadece Deniz yoldaşlar değil, niceleri bu yolda ölümsüzleşmeye devam etti ve edecek de.

İşte bir 6 Mayıs daha. Halkın Denizi Denizleşen Halk tarafından anılmaya devam ediyor. Bugün Devrimci Öğrenci Birliği olarak önderlerimiz ve yoldaşlarımızı İzmir'de yaptığımız coşkulu eylemle andık ve mücadele bayraklarının daha yukarı çıkacağını dosta ve düşmana gösterdik. Saat 17.30'da Konak Pier önünde toplanıp "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam" yazılı; yoldaşlarımız Deniz, Yusuf, Hüseyin ve Che Guevara'nın fotoğraflarının olduğu pankartımızı açtık. Ve tüm alanı sloganlarımız "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam" kapladı.

Kısa bir süre gelecek yoldaşlarımızı bekledikten sonra eylemimize başladık. Yaptığımız ajitasyonlarda, katledilişlerinin 39. yılında Denizlerin mücadele bayraklarının yerde kalmadığını, yükselen devrimin bayrağını daha da yukarı kaldırmanın zamanı olduğunu, Tunus ve Mısır halkları gibi ileri atılma zamanının geldiğinden ve Denizlerin uğruna öldüğü dünyayı, sosyalizmi kurma zamanının geldiğini anlattık.

Konak Sümerbank önüne kadar yaptığımız yürüyüş boyunca sloganlarımızı haykırdık. Konak Sümerbank'a geldiğimizde önce devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için bir dakikalık saygı duruşunda bulunduk, ve basın metninin okunmasına geçildi. Okunan basın metninde, yapılan faşist baskılara ve tutuklamalara değindik. Basın metninin okunmasından sonra direnişteki Konak taşeron işçilerine ziyarete gittik.

Konak'tan Basmane'ye kadar "Söz Veriyoruz", "Çav Bella", "Gündoğdu" ve "Enternasyonal" marşlarını izleyenlerin kimilerinin şaşkın kimilerinin de destekleyen bakışları arasında söyledik. Tam Basmane'ye vardık ki, ses aracıyla geçen MHP'liler bize karşı kurt işaretleriyle tahammülsüzlüklerini gösterdiler. Buna karşı yoldaşlarımız da "Yaşasın Kürt- Türk Halklarının Mücadele Birliği" sloganını yükselttiler. Konak Belediyesi'nin eski binasından eylemdeki işçilerin yanına pankartımız ve "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Konak İşçisi Yalnız Değildir", "Konak İşçisi, Direnişin Simgesi" sloganlarımızla gittik.

İşçilerin yanına vardığımızda da Denizlerin yoldaşları olarak her zaman yanlarında olduğumuzu, çünkü önderlerimizin de her zaman işçilerin, köylülerin ve emekçi halkların yanında olduğunu ve bizlerin de devrimci öğrenci olma sorumluluğunu ancak bu şekilde yerine getirebileceğini söyledik. İşçilerle beraber isyan halayları çektikten sonra eylemimize son vererek alandan ayrıldık.

Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam!

İzmir DÖB

DENİZ, YUSUF, İNAN SAVAŞA DEVAM

Denizlerin idamlarının 39. yılında, Denizleri anmak için Antep Devrimci Öğrenci Birliği olarak Yeşilsu Parkı'nda basın açıklaması düzenledik.

Burjuvazi devrimci önderlerimizi katledeken devrimi, devrimci gençliğin mücadelesini engelleyeceğini sanıyordu. Ancak bugün de görüldüğü gibi Denizler ve denizleşenlerimizle zafere doğru yürüyüşümüz devam ediyor.

Yeşilsu Parkı'nda saat 16.00'da "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam! – Devrimci Öğrenci Birliği" yazılı pankartımızı açarak "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına", "Deniz, Yusuf, İnan Savaşa Devam!", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği" sloganlarımızı attık.

Basın açıklamasında "Bundan 39 yıl önce, 6 Mayıs 1972'de burjuvazinin faşist devleti, üç yiğit devrimci önderi; Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ı darağaçlarında katletti. Bunu yaparken yükselen devrimci hareketi önlemeyi, efendisi olan sermaye sınıfının ömrünü uzatmayı amaçladı. İdamları gerçekleştirenler, Yusuf Aslan'ın dediği gibi 'şerefsizlikleriyle her gün öldüler.' İdam edilen önderlerimiz ise, sınıfsız- sömürsüz bir dünya kurma kavgamıza bayrak oldular. (...)

Denizlerin yoldaşları olarak bizler, sınıfsız- sömürsüz bir dünya mücadelesinin, yani sosyalizm mücadelesinin bayrağını Denizlerden devraldık. İnsanlığı yıkıma uğratan; işsizliğe, açlıktan, soğuktan ya da önlenemez hastalıklardan kaynaklı ölümlere sebep olan; yarını üretenleri aç bırakan kapitalist sistemdir. Denizlerin verdiği kapitalizme karşı savaş mücadelesini sürdürüyoruz. Kimse-nin açlıktan ölmemesi, işsizliğin son bulması, çalışanın, üretenin gün görmesi için yani sosyalizm için mücadele ediyoruz. Tıpkı önderlerimiz Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan gibi.

Bizler, bugün katledilişlerinin 39. yılında önderlerimizi saygıyla anıyoruz. Biliyoruz ki, onları anmak demek, devrim ve iktidar mücadelesini yükseltmek demektir. Onları anmak onlar gibi savaşmak demektir. Sermayenin kölesi faşizmin baskılarına, idamlarına rağmen, sosyalizmden vazgeçmedik ve vazgeçmeyeceğiz. Halkların güneşi olacak sosyalizmin zaferi yakındır!

Denizlerin yoldaşları olarak bugün bir kez daha haykırıyoruz" denildi.

Basın açıklamasının ardından sloganlarla eylem sona erdi.

**Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına
Deniz, Yusuf, İnan, Savaşa Devam!
Yaşasın Halkların Mücadele Birliği
Denizleri Anmak Onlar Gibi Savaşmaktır.**

Antep DÖB

Kürt Halkı Sokaklarda

Amed:

Azadi Meydanı Tahrir Meydanına Döndü

Kürdistan alev alev yaniyor. Yıllardır ağır faşist uygulamalarla dili, kimliği, kültürü, varlığı yok sayılan Kürt Halkı günlerdir sermayenin faşist devletine savaş açmış durumda.

Bu savaşın en yoğun yaşandığı şehirlerden biri Amed... O Kürdistan'ın başkenti, kalbi, ruhu... O Kürt Halkının serhıldanlarının merkezi. O devrimin özeti. O halkların umudu...

KCK duruşmasına bir serhıldan için hazırlandı Amed. Daha sonra YSK'nın verdiği "veto" kararı olayların fitilini ateşledi. Hep dediğimiz gibi, bozkır alev aldı. Türkiye ve Kürdistan'ın birçok şehrinde olduğu gibi Amed'de de bu yangın gittikçe büyüdü ve sokakları zapt etti halk. Sokaklar savaş meydanlarına döndü. Yaşlısı, genci, çocuğu, kadını sokaktaydı Amed'de. Çünkü gün isyan günü, serhıldan günüydü.

Ve başladı savaş... İlk olarak 19 Nisan Salı günü KCK duruşmasında halk "Seçime hayır Savaşa Devam!" sloganıyla ve tüm gücüyle sokaklara çıktı. Molotoflar, havai fişekler, taşlar... Yaşanan serhıldandı. Devrimdi yaşananlar... Halk uzun süre çatıştı faşizmle. Azadi Meydanı Tahrir Meydanı olmuştu sanki. Farklı farklı ağızlarından aynı sözcük dökülüyordu: SERHILDAN! TOLHILDAN! (İNTİKAM!) Faşizm ağır bir yenilgi aldı burada. Halk meydanda zafer halaylarına, zılgıtlara durmuştu. Ayağı kırılanlar, kolu kırılanlar, başına isabet eden gaz bombasıyla yaralananlar ve gaz bombasından zehirlenip yaralanan analarıyla zafer Kürt halkınındı.

Aynı gün şehirde de büyük bir serhıldan hazırlığı yapıldı. Ve akşam saatlerinde halkın Kızıl Meydan adını verdikleri meydanda başladı serhıldan. Buranın coğrafi yapısını bilen halk daha bir tecrübeli çatıştıyordu. Stratejik noktalar tutulmuş, yollar kesilmiş, gelen arabalar kimlik kontrolünden geçiriliyor. Yer yer sert çarpışmalar var. Kızıl Meydan, İskanevleri, Bağlar-

Dört Yol, Bağlar ara sokaklar, E-5 Karayolu Tesisler, Huzurevleri, Polisokulu çevresi, Alay her yer... ama her yer alev alev; sokaklar yaniyor... O gün ve sonraki günler belediye ve özel halk otobüslerine boykot çağrısı yaptı halk. O gün belediye otobüsleri boykota uymasına rağmen uymayan özel halk otobüsleri de vardı. Fisk, Dağkapı ve daha bir çok bölgede trafik kontrol noktaları kuran halk burada çalışan otobüsleri cezalandırdı. Yolcuları indiren halk otobüsleri ateşe verdiler. Halk burada yoğun çatışmalar dayken ara ara diğer illerin haberleri geliyordu. Stenbole, Mersin, Edene, Wan, Colemerg (Hakkari), Elih (Batman), Merdin, Mazgirt, Egiri... her yerde başkaldırının olduğunu duyan halk daha bir coşkulu daha bir istekli savaşıyordu. Analar zılgıtlarıyla selamlıyordu serhıldanları.

21 Nisan'da yine Amed'in bu bölgelerinde hiç aralıksız başkaldırısı devam etti. Büyük zaferlerin kazanıldığı bu sokak savaşları bugün de hiç durmadan hatta daha da sertleşerek devam etti. Çünkü halk haberleri sokakta alıyordu. Duyduk ki Elih'te bir heval ölümsüzleşmiş. Ağır yaralılar varmış. Bu haberlerden sonra halk daha bir kinle saldırıyordu ve sokak savaşlarının en büyük zaferi de bugün kazanıldı. Halk ölümsüzleşene sahip çıkmak adına zafer sözleri verdi ve savaş yükseltti.

Sermaye ve faşist devlet artık yolun sonuna gelmiştir. Kürt Halkı "yeter artık" diyor. Kürt Halkı Türk işçi, emekçi ve yoksul halkına sesleniyor. "Düşman ortak düşmanımız. Bizi yıllardır ağır ulusal soykırımdan geçiren bu faşist dev-

let aygıtı sizleri ve yine bizleri sınıfsal sömürüden geçirdi. Ama artık yeter. Birleşik Devrim için Birleşmenin zamanı geldi. Artık gün halkların gerçek kurtuluşu olan Sosyalizmi kurma günüdür. Sosyalizm için, kendi kaderi tayin için savaşı yükseltmenin günüdür. Halkları kıran, doğayı katleden, kültürü, tarihi, dili yok eden, dünyanın bütün güzelliklerini yaratan bizi yok sayan, yarattığımız bütün güzelliklerden bizi mahrum bırakan bu sermaye devletini yerle bir etme zamanıdır."

Lı Kurdistane Çareseriyek An Mırın An Şoreşk!

İstanbul:

YSK'nin iptal kararını protesto etmek için 19 Nisan günü binlerce kişi İstanbul'daki Taksim meydanında bir araya geldi.

Polisin olağanüstü yığınağı altında binlerce kişi YSK kararını protesto için Taksim'de toplandı. Taksim Meydanı ve İstiklal polis ablukasına alındı. Eyleme BDP Milletvekilleri Sebahat Tuncel ve Ufuk Uras ile bağımsız adaylar; Levent Tüzel, Sırrı Süreyya Önder ve Mustafa Avcı da katıldı.

Yapılan konuşmaların ardından binlerce kişi Tarlabası Bulvarı'nı trafiğe kapatarak Aksaray'a doğru yürüyüşe geçti.

Yol boyunca sayıları 20 bini bulan kitle, Aksaray'daki "Demokratik Çözüm Çadırı"na doğru sloganlar, alkış ve zılgıtlarla yürüdü. Küçük bir ayaklanmayı andıran eylem boyunca kitle oldukça coşkuluydu. Kitle yol boyunca ilerlerken Unkapanı'nda PTT şubesi, otobüs durağı ve Noter binasını tahrip etti.

Yürüyüş boyunca pek ortalıkta olmayan polis Saraçhane'de, Büyükşehir Belediyesi önüne geldiğinde ortaya çıktı. Ortam bir anda gerginleşti.

Yürüyüş kolunun ön kısmı Demokratik Çözüm Çadırı'nın olduğu bölüme ulaştığında çatışma başladı. Bir anda gaz bombaları havada uçtu. Yoğun gaz her yeri kapladı. Kısa süreli panik ve dağılma oldu. Ardından gençler havai fişeklerle polise karşılık verdiler. Çatışmalar şiddetlendi. Birkaç defa dağılan göstericiler tekrar çadırın olduğu bölümde toplandılar. Geçici dağılıma rağmen çadırı terk etmediler. Bir müddet sonra polis geri çekilmek zorunda kaldı. İlerleyen saatlerde polisin devam eden saldırısı sonucu çok sayıda kişi gözaltına alındı, onlarca kişi de yaralandı.

Çadıra Saldırı

24 Nisan günü de saat 15.00 sıralarında BDP'nin düzenlediği bir basın açıklaması vardı. Basın açıklamasının hemen sonrasında çadırın bulunduğu çevreyi bariyerlerle çeviren polis gaz bombaları atarak, saldırdı ve kitleye dağıtmaya çalıştı. Polis çadıra saldırarak çadırı yıktı, içindeki sandalye ve eşyalar ise kırılıp etrafa saçıldı.

Kadın ve çocukların da bulunduğu kitle atılan gaz bombaları arasında kaldı. Kitleye saldırarak çadırı dağıtan polis, kitlenin bir kısmını Yusufpaşa yönüne geçen alt geçit yakınında sıkıştırarak saldırdı ve dağıtmaya çalıştı. Çok geniş bir mesafede bulunanlar bile gazdan etkilendi. Çevredeki çok sayıda insan gazdan etkilenerek uzaklaşmaya çalıştı.

İzmir:

Veto'yu Protesto Da Yasak!

20 Nisan günü bağımsız milletvekili adaylarının veto edilmesini protesto etmek için BDP ve 17 kurumun birlikte düzenleyeceği basın açıklamasına, polis izin vermedi. Basmane'den AKP İl binasına yürüyeceklerini söyleyen kitle, polis ablukasına alındı.

Sokaklar

Saat 17.45'te Basmane'de toplanmaya çalışan kitleyi çevik kuvvetler abluka altına aldı. "Demokratik Çözüm Çadırı"ndan gelen kitle de Basmane Meydanı girişinde ablukaya alındı. Aynı saatlerde "Demokratik Çözüm Çadırı"nın giriş çıkışları da polis tarafından ablukaya alındı.

Abluka altında bulunan kitle, sloganlarla ablukayı kırmaya çalıştı, kitleye biber gazı ve tazyikli su sıkıldı. Biber gazı ve tazyikli suyun sıkılmasından sonra kitle oturma eylemi yaptı. Yaşanan kargaşa içerisinde 2. Bölge Bağımsız Milletvekili adayları Erkan Avcı da yaralandı. Yaralılar ve bir yurtsever, bir de ÖDP üyesi genç gözaltına alındı. "Demokratik Çözüm Çadırı"ndan gelmiş olan kitle serbest bırakıldı, onlar da sloganlarla çadıra doğru yürümeye başladılar.

Yaklaşık iki buçuk saat kadar abluka altında kalan kitle, basın açıklamasını Basmane'de abluka altında iken yaptı. Açıklamada "YSK'nın verdiği karar Kürt Halkının verdiği mücadelede bir engel olmayacaktır. YSK verdiği kararı geri çekmezse doğacak sonuçlardan bizler sorumlu değiliz" dendi.

Son olarak Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde YSK'nın veto kararını protesto etmek için yürüyen kitleye ateş açarak saldıran polis ve askeri kinadıklarını dile getirdiler ve kitlesel bir şekilde sloganlarla "Demokratik Çözüm Çadırı"na yürüdüler.

Saat 21.20'de bine yakın çevik kuvvet polisi, 6 TOMA 10 akrep ve yüzlerce sivil polisle çadıra saldırdı. Saldırının başladığı anda çadır içindeki kitle, ablukaya altına alınmamak için taşlarla kendilerini savundu.

Yaklaşık 30 dakika boyunca çadırın içindeki kitle ile polis arasında çatışma yaşandı. Yoğun gaz bombası ve tazyikli su ile saldıran polis, çadırı abluka altına aldı. Agora'nın ara sokaklarına çekilen Yurtsever Gençlik, gece geç saatlere kadar polisle çatıştı, polis, yüzü aşkın kişiyi gözaltına aldı.

22 Nisan'da, Agora'daki çadırda bir basın açıklaması yapıldı. Bismil'de öldürülen genç için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşu sırasında "Şehit Namının" sloganı atıldı. Basın açıklamasından sonra 1. Bölge Milletvekili Mehmet Tanhan, 2. Bölge Milletvekili Erdal Avcı kısa konuşmalarla kitleyi selamladı. Gece çadıra saldırdığını duyan yurtseverler çadıra akın etti. Basın açıklaması sırasında kitle İzmir'in dört bir yanından gelen yurtseverlerle binin üzerine çıktı. Bismil'de öldürülen genç için İzmir'de bir günlük yas ilan edildi. Basın açıklaması "akşam işyerinden çıkan halkları çadıra davet ediyoruz" sözleriyle bitti.

Dün gece yaralanan iki kişi halen yoğun bakımda.

Saldırıları Protesto Edildi

26 Nisan günü BDP İl binasının önünde saat 15.00'te toplanan kitle "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganları atıldı. Polis, basın açıklamasının yapılacağı alanı yoğun bir abluka altına aldı. Yapılan konuşmalarda saldırılar kınandı. Son olarak Yusuf Kaya'nın "Agora'yı tatile bırakıyoruz. Yarından itibaren İzmir'in diğer bölgelerinde yeni 'Demokratik Çözüm Çadırları' kuracağız" sözü ile basın açıklaması sona erdi.

Kürdi-Der ve Demokratik Özgür Kadın Hareketi'nden Basın Açıklaması

Kürdi Der ve Demokratik Özgür Kadın Hareketi 28 Nisan günü saat 13.20'de Konak eski Sümerbank'ın önünde bir basın açıklaması yaptı. Öncelikle DÖKH 24 Nisan Pazar günü saat 02.00 sıralarında çözüm çadırında yapılan saldırı ve saldırı sırasında Kürdi Der'de bulunana iki kadına yapılan taciz protesto edildi. Basın metninde;

"AKP Hükümeti'nin siyasi sorumluluğu altında Kürtlere yönelik bir saldırı savaşı tırmandırılmaktadır. Yani AKP savaşı tahrik etmektedir... Yapılan baskında Kürdi Der kurumuna da saldırılmıştır. Saldırı sırasında Kürdi Der'in lavabosunu kullanmak için giden iki kadın arkadaşımız polisler tarafından zorlanarak çırılçıplak soyulmuş, onur kırıcı ve rencide edici davranışlarda bulunularak alçakça taciz edilmiştir. Yaşanan bu onur kırıcı davranışı şiddetle kınıyor, bu davranışta

bulunanlara hesabını soracağımızı, olayın takipçisi olduğumuzu belirterek savcılığa suç duyurusunda bulunacağız... Bu nedenle tüm kadınları topluma kanıksatılmak istenen tecavüz kültürü ile mücadeleye çağırıyoruz." denildi.

Arından Kürdi-Der basın metnini okudu. 24 Nisan günü çadıra saldırı sırasında tahrip edildiğini ve 27 Nisan günü bilgisayarın, kitapların, sözlüklerin çalınıp kitapların üstüne çay döküldüğünü açıkladılar. Kürdi-Der de bulunan hocalar "Sivil polislerin küçük çocuklardan Kürdi-Der'e kimin girip girmediğini sorarak, bura kim girerse bize gösterin diyerek ajanlık tekliflerinde bulundu" açıklamasını yaptı. Kürdi-Der basın açıklamasını Kürtçe okudu. Okunan basın metninden sonra kitlesel bir şekilde Kürdi-Der'e yüründü.

Mücadele Birliği/İzmir

"Kırmızı Pazar" Anması Yapıldı

Ermeni halkı tarafından 24 Nisan 1915 Pazar günü, "Kırmızı Pazar" olarak anılıyor. 96 yıl önce 24 Nisan Pazar günü Ermenilerden oluşan 230 kişi Haydarpaşa Gar'ında trenle sonu belli olmayan bir "yolculuğa" çıkarıldı. 1915 24 Nisan'ında başlayan ve Ermeniler tarafından Medz Yeghern (Büyük Felaket) olarak adlandırılan katliamda yüzbinlerce insan katledilmişti.

"Kırmızı Pazar", 24 Nisan Pazar günü saat 13.30'da Basmane Meydanı'nda Fuarın Dokuz Eylül kapısı önünde 96 yıl sonra unutturulmadı. "Kırmızı Pazar" anmasına gelen insanlar, siyah elbiseler giymişlerdi. Anma sırasında katledilenlerin fotoğraflarından oluşan dövizler taşındı. Anma sesiz oturma eylemi ile başladı. "24 Nisan 1915'te Ne Oldu?" pankartı ile "Bu Acı Hepimizin" ve "Bir Daha Asla" pankartları yere serilmişti. Ayrıca yerde Ermenice ve Türkçe "Kırmızı Katliam" pankartının önünde mumlar ve karanfiller duruyordu. 10 dakikalık oturma eyleminden sonra basın açıklaması okundu. Okunan basın metninde;

"Geçen yüzyılın başından günümüze kadar Anadolu'da yaşayan halkların maruz kaldığı katliamlar, sürgünler, göçler, ayrımcılıklar, kayıplar ve yoksunluklar toplumsal hafızamızda üst üste oluşmuş nisyen katmanları halinde duruyor. Çünkü acı geçmişi ile ilişkisini esas olarak 'unutma', daha doğrusu 'bastırma' üzerine kurmuş bir toplumuz.

Çünkü bu toplumu yöneten devlet de 'unuturmayı' bir idare tekniği olarak kullanıyor. Hatta pek çok konuda 'hatırlama yasağı' koyarak neyi hatırlayıp hatırlamayacağımıza karar veriyor. Ermeni kardeşlerimizin başına gelen bu 'Büyük Felaket' de her zaman hatırlanması yasak olan konulardan biri oldu. Üzerinden 96 yıl geçmiş olsa artık 'Büyük Felaket'in ne anlama geldiğini hatırlayan, hatırlamak isteyen onur ve vicdan sahibi insanlar var bu ülkede... Biliyoruz ki, ancak geçmişimizle yüzleşerek, acılarımızı aşarak, yaralarımızı sararak bunu mümkün kılabiliriz. Bunun için birbirimizin yasını tanımak, paylaşmak, birbirimizin yüzüne cesaretle bakmak, konuşmak ve anlaşmak zorundayız. İşte bugün, bu nedenle çok farklı meslek, inanç ve siyasal görüşlerden İzmirli kadın ve erkekler olarak toplandık. 1915'te bu topraklarda yaşanan 'Büyük Felaketin' acısını anlamaya, paylaşmaya çalışıyoruz... Şunu çok iyi anladık 'bu acı hepimizin!'" dendi.

"Kırmızı Pazar" anması yapılırken sosyal şoven Halkın Kurtuluş Partisi'nden oluşan bir grup, "Ermeni soykırımı ABD yalanı" sloganlarıyla anmayı kırmaya çalıştı. Anma gerçekleşirken, anmaya yönelik kırma girişimleri bir sonuç vermedi. Yapılan basın açıklamasından sonra kitle, olaysız bir şekilde eylem alanından ayrıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

Düzeltilme

Güncenin 50. Gününde son paragraf "Genç-Sen üyesi öğrenciler Konak işçilerine destek olmak için DİSK binasının önünde bir günlük oturma eylemi yapma önerisini getirdiler işçilere. İşçiler ise yaptıkları eyleme zarar gelmemesi için öğrencilerden bu eylemi yapmalarını istediler" şeklinde yer alan bölüm "DİSK'in oturma eylemine tepkili yaklaşması sonucu Genç-Sen oturma eylemini gerçekleştiriyor. DİSK'ten gelen tepkilerden dolayı bir günlük oturma eylemi iptal edildi" olacaktır. Düzeltir özür dileriz.

“Çok Ses Tek Yürek Bu Bilek Bükülmeyecek!”

Sağlık emekçilerinin, “sağlıkta dönüşüm programı”na karşı gerçekleştirdikleri Büyük G(ö)rev 19-20 Nisan’da başladı.

İstanbul’da Beyaz G(ö)rev

Beyaz G(ö)rev’in ilk günü 19 Nisan sabahı her hastanenin kendi biriminde bahçede toplanarak yaptıkları basın açıklaması ve yürüyüşle başladı. Büyük hastanelerin bir çoğunda Beyaz G(ö)rev’e katılım oranı çok yüksek oldu.

Haydarpaşa Numune, Okmeydanı, Taksim, İlyardım, Şişli Etfal, Göztepe, Kartal, Süreyyapaşa, Samatya Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Dr.Sadi Konuk, Cerrahpaşa, Çapa Tıp Fakültesi, Çapa Tıp Fakültesi Hastanesi, Cerrahpaşa Tıp Fakülteleri ve Kardiyoloji Enstitüsü, Haseki Devlet Hastanesi, Yedikule Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Süleymaniye Kadın Doğum Hastanesi, Lütfiye Nuri Burat Devlet Hastanesi, Sultangazi TSM’ye bağlı ASM’lerde Nevzat Ayaz ASM ve Zübeyde Hanım AÇSAP ve ASM, Taksim İlyardım Hastanesi, Şişli Etfal Hastanesi’nde, Süreyya Paşa Göğüs Hastalıkları Hastanesi, Haydarpaşa Numune Hastanesi, Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi, Zeynep Kamil Hastanesi, Marmara Üniversitesi Hastanesi, Paşabahçe Devlet Hastanesi, Göztepe SSK, Fatih Sultan Mehmet Hastanesi, Kartal Lütfi Kırdar ve Kartal Koşuyolu Hastanesi’nden emekçiler yüksek oranda katılım sağladılar. Grevden haberi olmayıp gelenler ise doktorları ve çalışanlarını haklı bularak anlayış gösterdi.

Sağlık çalışanları kendi birimlerinin bahçesinde bir araya gelerek yaptıkları basın açıklamasının ardından Haseki Hastanesi önünde diğer hastanelerden gelen kortejlerle birleştiler.

Mitingde TTB Başkanı Özdemir Aktan, Sağlık Emekçileri Sendikası Başkanı Bedriye Yorgun, Hava-İş Sendikası Başkanı Atılay Ayçıl, Dev Sağlık-İş Sendikası Başkanı Arzu Çerkezoğlu sağlık emekçilerinin taleplerine ilişkin kısa konuşmalar yaptılar. Sağlık emekçilerinin mitingine sendikalardan temsilciler, devrimci kurumlar, di-

renişte bulunan Mas-Daf, Casper, PTT, Ontex-Canbebe işçileri de katıldılar. Sağlık emekçileri akşamları da hastane bahçelerinde kurulan çadırlarda yapılan etkinliklerde bir araya geldi.

Grevin ikinci günü, 20 Nisan sabahı, Göztepe Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nde Merdivenköy’deki polikliniklerinde yapılan basın açıklamasıyla başladı. Buradan araçlarla Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne geçildi. Saat 12.00’de Haydarpaşa Numune Hastanesi bahçesi içinde başlayan yürüyüşle Kadıköy İskele Meydanı’na geldiklerinde TTB adına Osman Öztürk ve TTB Başkanı Tayfun Gören, Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, İstanbul Tabip Odası, SES İstanbul Şubeleri, Dev Sağlık-İş Sendikası, İstanbul Eczacılar Odası, İstanbul Diş Hekimleri Odası adına ise SES Aksaray Şube Başkanı Ersoy Adıgüzel basın açıklaması yaptılar.

Açıklamada “Sağlıkta Dönüşüm” denilen programın bir Dünya Bankası programı olup, bunun tam bir yıkım olduğu ve sağlık çalışanlarının isyan ederek sokağa döküldüğü belirtildi. Ayrıca 1 Mayıs’ta Taksim Meydanı’nda olunacağı belirterek tüm emekçiler Taksim’de alanda olmaya davet edildi.

İzmir’de Beyaz Grev

19 Nisan’da İzmir’de Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Atatürk Eğitim ve Araştırma Hasta-

nesi’nde basın açıklaması saat 12.00’de SES İzmir Şube önünde toplandılar.

1. Kordondan yol tek taraflı trafiğe kapatılarak yürüdü. Cumhuriyet Meydanı’nda toplanan İzmir Tabipler Odası ile birleşerek İzmir İl Sağlık yürüdü. Sağlık emekçilerine desteğe gelen “Sağlık Öğrencileri” de “Grevi Selamlıyoruz” pankartıyla yürüdüler. Akşam da saat 19.00’de Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi bahçesinde düzenlenen etkinlik ve şenlikte buluştular.

“Doktor CHE’nin Yolundayız”

“Beyaz” grev ikinci gününde saat 15.00’te Tepecik Araştırma

Hastanesi bahçesinde şenlikte buluşuldu. SES, DİSK, KESK, TMOBB, Dokuz Eylül Asistanları, Ege Üniversitesi adına birer kişi konuşma yaptı. Konuşmalardan sonra Grup DE-Asist, performans ile ilgi parçalar seslendirdiler. Tepecik Araştırma Hastanesi’nin bahçesinde iki saat boyunca halaylar çekildi.

Sağlık emekçileri saat 17.00’de Kıbrıs Şehitleri Caddesi’nde buluştular. Kitle “100. Hasta Olmak İster misiniz” pankartı ve “Sağlıkta Ticaret Ölüm Demektir”, “Doktor CHE’nin Yolundayız”, “Performans Sistemi İstemiyoruz”, “33 Saattir Uymuyoruz” dövizleri ile Gündoğdu Meydanı’na yürüdü. Grev katılan hastanelerin isimlerini sayılarak eylem bitirildi.

Bursa’da 4 bini doktor, yaklaşık 10 bin sağlık çalışanı iş bıraktı. Sadece acil servis ile kemoterapi bölümünde çalışma yapıldı. Balıkesir, Çanakkale, Denizli, Adana, Antalya, Urfa, Sivas, Edirne, Kırklareli, Tekirdağ’ın Çorlu İlçesi, Manisa, Hakkari, Mersin, Zonguldak, Uşak Muğla ve Ankara’da da hastanelerdeki sağlık çalışanları kendi birimlerinde basın açıklamaları yaparak 2 günlük Beyaz G(ö)rev’le taleplerini dile getirdiler.

Mersin Üniversitesi’nde Çatışma

Mersin Üniversitesi Çiftlikköy Kampüsü’nde devrimci öğrenciler ve faşist öğrenciler arasında çatışma çıktı. Üniversitenin Cumhuriyet Meydanı’nda sabah saatlerinde “Türklük Bayramı” dolayısıyla stantlar açıldı, sesli ajitasyonlarla faşist sloganlar atıldı, ve her tarafa asılan bayrakların yanı sıra ‘Ne Mutlu Türküm Diyene’ yazılı pankartlar asıldı.

Saat 11.30’da bu durumu protesto etmek isteyen ve stantlar karşısında toplanan devrimci yurtsever öğrenciler “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Biji Aşiti” slogan-

ları atmaya başladı. Faşist öğrencilerin karşılık vermesiyle çatışma başladı. Çatışma sırasında birçok faşist yaralandı. Çatışmalar fakültelere doğru giderken çevik kuvvet polisleri, faşist öğrencilerin önüne geçerek saldırmaya başladılar. Çevik kuvveti kalkan olarak kullanan faşistler, taşlar ve sopalarla saldırıya devam etti. Bu sırada çevik kuvvet polisleri bir çok devrimci öğrenciyi gözaltına aldı. TOMA’larla saldırı sürerken çevik kuvvet kampüs içerisinde devrimci öğrenci avına çıktı. Çevik kuvvet polisleri fakülteyi kuşatma altına aldı.

Mersin DÖB

Sokaklar

“Haydi! Haydi! Haydi!
Kaldırın Engelleri”

İşçi-emekçi mahallelerinde oturan ilköğretim öğrencileri, 24 Nisan Pazar günü saat 13.00’te 16. İzmir Kitap Fuarı’nın önünde, ulaşım hizmetlerinin ücretsiz olması ve işçi-emekçi çocuklarının da sanatsal etkinliklere katılabilmesi için “Kaldırın Engelleri” adı altında basın açıklaması yaptılar. Kitap Fuarına girmek için sırada olan kitlenin dikkatini çeken ilköğretim öğrencileri idi. İlköğretim öğrencileri basın metnini öncesinde ve sonrasında “Haydi! Haydi! Haydi! Kaldırın Engelleri”, “Parasız Ulaşım Hakkı İstiyoruz” şarkılarını söylediler. Basın açıklamasında şunlar dile getirildi:

“Bizlere yarının büyüklerinizin denilirken, bizler için düzenlenen etkinliklere bile biz ve birçok arkadaşımız ulaşamadı. Katılmadık ve izleyemedik bizler; yoksul mahallelerde oturanlar... Şanslıydık yine de bizler. Çünkü gidebiliyorduk okula. Ama bazı çocukla, ekmek parası için çalışmak zorunda kent sokaklarında, bazıları hastadır hastanelerde, kanser hastası. Bazıları da tutukludur cezaevinde, bazıları da yitirmişti yaşamını, büyüklerin sürdürdüğü savaşlarda... Bizler ulaşmak istiyoruz; ekine yani kültüre ve de sanata ve kitaba ve de yaşama. Ulaşmak istiyoruz, yaşamın tüm güzelliklerine... Önceki yıllarda da bizler, İlköğretim öğrencilerine Toplu Ulaşım Araçlarının Belediyece parasız yapılmasını istemiştik. Ama duyuramadık sesimizi, yetkililere ya da duymak istemediler sesimizi...” Basın açıklaması “Haydi! Haydi! Haydi! Kaldırın Engelleri” sloganıyla bitirildi.

Basın açıklamasını yapan işçi-emekçi mahallelerinde oturan ilköğretim öğrencileri, daha önce 282 gün boyunca mücadele eden UPS Kargo işçilerini, 56 gün boyunca eylem yapan Buca Belediyesi Taşeron İşçilerini, Konak taşeron işçilerini ve Batıgül Tunç’u ziyaret ederek desteklemişlerdi.

İlköğretim öğrencilerine basın açıklamasından sonra Kitap Fuarından hediye kitaplar dağıtıldı, sonra öğrenciler, Kitap Fuarını dolaşmaya başladılar.

Mücadele Birliği/İzmir

Ontex-Canbebe ve PTT İşçileri Eylemlerini Sürdürüyor!

Ontex-Canbebe işçileri ve taşeron PTT işçileri 8. Cumartesi yürüyüşleri için 16 Nisan günü yine saat 18.00’de Galatasaray Lisesi önünde bir araya geldiler.

İşçilere çevreden yoğun ilgi vardı. İşlerinden atıldıkları için uzun süredir direnişte oldukları, seslerini duyurmak ve işlerine dönmek için yaptıkları bazı eylemlere saldırıya uğradıkları, mücadeleyi kazanmak için birlikte hareket etmeye yönelik konuşmalar yapılarak destek istendi. Bu konuşmaların da etkisiyle direnişteki işçilerin eylemi daha bir ilgi topladı. Yoldan geçenler ve çevre dükkanlardan alkışlarla destek verenler ve korteje bir süre eşlik edenler oldu.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Devrimci İşçi Komiteleri (DİK), Emekli-Sen İstanbul 3 No’lu Şube üyeleri, İşçi Birliği ve Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) üyelerinin destek verdiği eylemde BAT işçilerine yapılan saldırı protesto edildi. 1 Mayıs’ta Taksim’de olacaklarını belirten işçiler, 23 Nisan Cumartesi akşamı Haldun Dormen Sahnesi’nde gerçekleştirilecek dayanışma gecesine katılım ve gece hazırlıklarına destek çağrısında bulundu.

Sendikayı İşgal Eylemi

29 Nisan günü saat 15.00 civarında 2’si PTT 5’i Ontex işçisi olmak üzere 7 işçi, “İşimizi Geri İstiyoruz, Taşeron Çalıştırma Yasaklansın, Sendikalar İşçilerindir, Demokratik Seçim - Demokratik Sendika / Ontex Canbebe – PTT Taşeron İşçileri” yazan pankartlarıyla Taksim Gümüşsuyu’nda bulunan Türk-İş İstanbul Bölge Temsilciliğini işgal ettiler.

İşçiler, sendikalarının ve Türk İş’in kendilerine sahip çıkmadığını dile getirerek, seslerini duyurmak için işgal eylemini gerçekleştirdiklerini ifade ettiler.

Numune Hastanesi’nde İşçiler Kazandı

119 gün hastane bahçesinde geceli gündüzlü direnişini sürdüren Numune Hastanesi taşeron işçileri işlerine geri döndüler.

Daha öncesinde başhekimlik ile yapılan görüşmelerde “işe geri dönüş sözü” alan Numune işçileri, eylemlerinin kararlıca sürdürerek kazanımla sonuçlandırdılar.

29 Nisan günü görüşmeye çağrılan işçilere yeni iş sözleşmesi imzalatılarak, 2 Mayıs günü işbaşı yapıldı. İşçiler, daha önce iş mahkemelerine

İşgal üzerine polis tarafından basının binaya girmesi ve işçilerle görüşmesi engellendi. Tartışmaların ardından basın içeri alındı. İşçiler ve Faruk Büyükkucak birlikte bir açıklama yaptılar. İşçiler taleplerini dile getirdiler.

İşçilerle Türk İş yönetimi yaptıkları, görüşmelerde uzlaşmaya vardılar. Türk-İş yönetimi uluslararası ve ulusal platformlarda işçilere desteklerini sunacaklarına, Selüloz-İş şube başkanının görevini yerine getirmesi için ikna edileceğine, işçilerin maddi sıkıntılarını gidermek için fon oluşturulacağına, işçilere destek için dayanışma eylemleri gerçekleştirileceğine dair söz verilmesinin ardından işgal sona erdi.

Sendikalar İşçileri Ziyaret Etti

4 Mayıs Çarşamba günü sendikalardan temsilciler bir araya gelerek Ontex işçilerinin çadırını ziyaret etti.

TOLEYİS, Deri-İş, Liman-İş, Tez Koop-İş, Türk Metal, Tek Gıda-İş, Teksif Sendikası’ndan temsilciler 4 Mayıs Çarşamba günü bir araçla Ontex işçilerini ziyaret ederek Türk-İş Sendikası ve konfederasyon olarak bundan sonra direnişe destek yönünde daha fazla çaba harcayacaklarını ifade ettiler. İşçilerin direnişlerinin desteklenmesi için Türk-İş’e bağlı sendikalar ve diğer sendikalarla görüşmeler yaptıklarını, Selüloz-İş’le de gerekli görüşmeler yapıldığını ifade eden temsilciler, geçmişte yaşanan sorunların bir yana bırakılarak ileriye dönük çözüm için bir araya gelmeleri gerektiğini belirtirken, Türk-İş’in yönetim olarak Selüloz-İş sendikasına bir yaptırımının söz konusu olmayacağını dikkate alınması gerektiğini ifade ettiler!

Ontex işçileri adına Gamze Kayhan yaptıkları eylemlerin seslerini duyurmak amaçlı olduğunu belirterek örgütlü buldukları Selüloz-İş Sendikası başta olmak üzere sendikalar ve meslek örgütlerinin desteğini beklediklerini ve işlerine geri dönebilmek için mücadele ettiklerini ifade etti.

İşçilere maddi sıkıntılarını kısmen giderebilmeleri için nakdi yardımda bulunuldu.

Sendika temsilcileri Ontex patronu ile görüşmek üzere fabrikaya girdiler. Görüşmede Ontex patronunun işçilerin boykot eylemlerini sonlandırmalarını istediği ifade edildi. Ontex işçileri işyerleri önündeki eylemlerini sürdürüyor.

açtıkları işe dönüş davalarını da kazanmışlardı.

Numune işçileri Adana işçi emekçilerine işini emegine nasıl sahip çıkılabileceğini de bir örnek yaratarak göstermiş oldular. Ve işçiler işe geri dönüş kararlarının bir son değil, yeni bir başlangıç olduğunun bilincinde olduklarını; hastane içerisinde güvencesiz çalıştırılmaya karşı sendikal mücadele ile karşı koyacaklarını belirttiler.

Zafer Savaşan İşçilerle Gelecek

Mücadele Birliği/Adana

Konak İşçileri Eylemlerini Sürdürüyor

51.Gün:

16 Nisan günü işçiler sabah erken saatlerde Ayışığı Sanat Merkezi'nin düzenleyeceği "Konak Taşeron İşçileriyle Dayanışma Gecesi"ne hazırlanmaya başladılar. Eylem alanında kalan işçiler, 16. İzmir Kitap Fuarı açılışına İBB başkanı Aziz Kocaoğlu'nun geldiği haberi aldılar ve bir grupla kitap fuarına gittiler.

Kitap fuarına giden işçileri gören sivil polisler, işçilerin arkasından iki katı sayıda çevik kuvvet polisi gönderdiler. Kitap Fuarı'nda stantları dolaşan işçileri sivil polisler: "slogan atmıyorsunuz ve Aziz Kocaoğlu'nun bulunduğu alana girmeyeceksiniz" diyerek tehdit ettiler. İşçiler stantları dolaştıktan sonra eylem alanına döndüler.

Eylemlerinin 51. gününde Konak işçilerini Mücadele Birliği Platformu ziyarete geldi. Mücadele Birliği Platformu temsilcisi kısa bir konuşmayla işçileri selamladı, ardından işçiler ile sohbet etmeye koyuldular.

İşçileri saat 19.30'da Ayışığı Sanat Merkezi'nin düzenlediği "Konak Taşeron İşçileriyle Dayanışma Gecesi"ne katılmak için Çınar Meydanı'ndan Çınar Düğün Salonuna ikişerli sıra halinde yürümeye başladılar. Kortejin önünde "Zafer Bizim Olacak/Konak Belediyesi Taşeron İşçileri", "Emek Düşman/Konak Belediyesi Taşeron İşçileri" imzalı pankartları taşıyarak sloganlarla Çınar Düğün Salonu'na geldiler.

Salonun önündeki kitle işçileri "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" diyerek karşıladılar. Konak işçileri aileleri ile birlikte katıldıkları gecede halaylarla, sloganlarla yer aldılar. Coşkunun ve neşenin eksik olmadığı etkinlik, işçilere moral ve motivasyon sağladı. İşçiler, sahnede konuşmalar yaparak eylem sürecini anlattılar, 50 günlük eylem süreçlerini slaytla tekrar izlemiş oldular. Etkinlik 23.00'te sona erdi.

52.Gün:

Kitap fuarından dolayı İzmir'in merkezi kalabalık. İnsanlar, işçilerin yanlarına gelerek süreç üzerine bilgi alıyorlar, verdikleri mücadeleyi desteklediklerini söylüyorlar.

17 Nisan Pazar günü saat 15.30'da Mücadele Birliği Platformu ve Grup Emeğe Ezgi, sloganlarla Basmane Meydanı'na geldiler. Grup Emeğe Ezgi, işçilere kısa bir müzik ziyafeti verdi, eylem alanı bir anda coşkulu halay çemberleri ile doldu.

Grup Emeğe Ezgi, İstanbul'da eylemde olan Ontex, Canbebe, PTT ve Çel-Mer işçilerine Konak işçilerinden selam götüreceklerini söyledi.

53.Gün:

Kitap fuarına giden lise öğrencileri eylemi internetten takip ettiklerini ve eylemi ellerinden geldiğince çevrelere duyuracaklarını

söylediler. Kitap fuarının açılması eylem alanının ziyaretçilerinin çoğalmasına neden oldu. Gün içinde Konak işçileri de kitap fuarını dolaşarak eylemlerine destek istiyorlar.

Akşam saat 18.00'de CHP il başkanlığından işçilere bir telefon geldi. İl binasının açtığı telefonda bir saat sonra CHP Konak İlçe Başkanı işçileri aradı. Başkan farklı bir şey söylemedi işçilere. İşçiler "İstedğimiz Sendika Hakkı, Güvenceli İş, İnsanca Bir yaşam biz bu hakları almadıkça buradan gitmiyoruz" cevabını verdiler. İşçiler kendi taleplerinin dışında CHP'nin ortaya koyduğu hiçbir seçeneği kabul etmeyeceklerini söylediler.

54.Gün:

İşçiler akşam saat 20.30'da Konak Belediye başkan yardımcısıyla görüştü. Görüşmede başkan yardımcısı 27 işçiyi alacağını söyledi, bu teklif üzerine işçiler, "eylem alanında kaç işçi arkadaşımız varsa hepimizi almak zorundasınız" cevabını verdiler. İşçilerin net tutumu karşısında başkan yardımcısı geri adım attı. Eylem alanında bulunan işçilerin listesini isteyen başkan yardımcısına 57 kişilik bir liste olduğu söylendi. Görüşmeden çıkan işçi komitesi, eylem alanındaki arkadaşlarına görüşmeleri aktardı.

55.Gün:

Konak işçileri dün akşamki görüşmeden olumlu sonuçlar bekliyor. Konak Belediyesi başkan yardımcısı saat 13.20'de eylem alanına gelerek eylemde olan işçilerin listesini aldı, "Cuma gününe kadar eylemdeki işçilerin talepleri değerlendirilecek" dedi. İşçiler listeyi vermelerine rağmen kuşku içinde Cuma gününü bekleyeceklerini söylüyorlar.

Akşam saat 18.00'de BDP'nin devrimci ve demokratik kitle örgütleri ile düzenleyeceği basın açıklaması için Basmane polisle doldu. Bu yüzden sivil polisler, işçileri eylem alanının yanındaki iş hanına girmeleri için uyardılar. İşçiler, eylem alanına yerleştirilen TOMA ve sivil polis otobüsünden dolayı, oradaki iş hanının zemin katına geçtiler.

57.Gün:

İşçi komitesi Başkan yardımcısı ile olan randevuya gitti, saat 17.00'de yaklaşık bir saatlik bir görüşme yaptılar. Ancak yapılan görüşmede olumlu ya da olumsuz bir şey çıkmadığını söylediler. Başkan yardımcısı bir sonraki görüşme tarihi olarak 26 Nisan Salı gününü verdi.

Akşam saat 18.30'da Genç-Sen ziyarete geldi; gün içerisinde işçi aileleri de ziyaret ettiler.

58.Gün:

Hafta sonu olduğundan işçiler eylem alanında 15-20 kişilik bir nöbetçi ile eylem alanında kalıyorlar. Fuarın son iki güne girmesi ile Basmane Meydanı kalabalık günler geçiyor, bu da işçilerin ziyaretçilerinin çok olmasına neden oluyor. İşçiler neredeyse boş vakit bulamıyor, ilginin olması işçilerin moralini daha da yükseltiyor.

Akşam saat 22.00'da Beşiktaş'ın Çarşı taraftarlarından 3 kişi işçileri ziyaret etti. Çarşı, işçilerin-emekçilerin ezilenlerin yanında olduklarını ifade ettiler.

59.Gün

Saat 11.40'ta "Haydi! Haydi! Haydi! Kaldırın Engelleri" diyerek basın açıklaması yapacak ilköğretim öğrencileri, işçileri ziyaret etti. İlköğretim öğrencileri işçilere kendilerinin yazdığı şarkıları okudular. İşçilerin geldiğince çevrelere duyurmaya çalıştıklarını söylediler.

61.Gün:

İşçiler gün içerisinde Konak Belediyesi başkan yardımcısı ile yapılacak görüşme üzerine toplandılar. İşçiler görüşmede tutumlarında geri adım atmamakta kararlılar. Konak Belediyesi başkan yardımcısı işçileri arayıp görüşmeyi Çarşamba gününe erteletti. İşçiler yarınki görüşmede iyi bir sonuç çıkacağını ümit ediyorlar.

62.Gün:

27 Nisan günü sabah işçilere Habertürk'ün Konak Meydanı'nda canlı yayın yaptığı olduğu haberi geliyor ve işçiler canlı yayında

Sokaklar

konusmak için Konak Meydanına gidiyorlar. Ancak Habertürk, canlı yayının ilk bölümünü bitirdiğini ve saat 14.00'te Gündoğdu Meydanı'nda canlı yayın yapacaklarını söylediler.

Saat 14.00'te 15 kişilik bir grupla Gündoğdu Meydanı'na giden işçiler, Habertürk'ün yayın yapmadığını görüp telefonla Habertürk'ü arayarak yayını nerede yaptıkları sordular. Ve canlı yayının Konak Meydanı'na alındığını öğrenince hızlı bir şekilde Konak Meydanı'na geçtiler ve Habertürk'ün söz hakkı vermesi beklediler. İki Konak işçisi canlı yayında talepleri dile getiren kısa konuşma yapıp slogan atıldılar.

Canlı yayın bittikten sonra CHP Genel Başkan yardımcısı ve İzmir 1. Bölge Milletvekili aday Alattin Yüksel işçilere "Bizleri provoke ediyorsunuz" dedi. İşçiler "Asıl siz insanlara yalanlar söyleyerek bizi provoke ediyorsunuz. Ve siz nereye giderseniz karşınızda bizleri göreceksiniz" sözleriyle tepkilerini dile getirdiler.

Akşamüzeri işçilere Tekirdağ 1 nolu F tipi Hapishanesinden Leninist Tutsakların gönderdiği mektup getirildi. Mektup çoğaltılarak işçilere dağıtıldı ve istek üzerine yüksek sesle okundu. Okunan mektubu pür dikkat dinleyen işçiler, bitmesi ile alkışlarla sloganlarla Leninist tutsakları selamladılar.

63.Gün:

Gün içerisinde Gürsel Tekin işçi komitesini arayarak "Partiye zarar veriyorsunuz. Mahallelere çıkmayın, eğer çıkarsanız benim adım Gürsel Tekin İzmir'de tanıdıklarım çok" diyerek işçileri tehdit etti. İşçi komitesi ise "Bizler mahallelere çıkmaya devam edeceğiz. Sizleri de mahallelere çıkarmayacağız. Sen Gürsel Tekin'sen bizler de Konak Taşeron işçileriyiz" dediler.

Akşam saatlerinde Kanal35'te canlı yayında Alattin Yüksel'in konuşma yaptığı duyan işçiler, telefonla arayarak canlı yayında konuşmak istediler. Kanal35 ilk önce işçilere konuşma hakkı vermedi. İşçiler Kanal35 arayarak "konuşma hakkı vermezseniz konuşmak için oraya geliriz" deyince işçileri canlı yayına bağladılar.

Canlı yayında işçilerin sesini duyan Alattin Yüksel şaşkınlığını saklayamadı. İşçiler canlı yayında talepleri kısa bir şekilde anlattı ve "sendikali bir işe alınuncaya kadar, nereye giderseler gitsinler İzmir'de biz de onların karşısında çıkacağız" dediler.

64.Gün:

29 Nisan Cuma günü saat 12.00'de Konak işçileri bir yürüyüş düzenlediler. "67 Kişiyeye Sahip Çıkamayanlar/70 Milyonu Nasıl Sahip Çıkacaklar" yazılı ve Musa Çam, Güldal Mumcu, Alattin Yüksel'in üzeri çarpılı fotoğraflarından oluşan pankart taşıyan işçiler Basmane Meydanı'ndan, Kahramanlar, Kıbrıs Şehitleri Caddesi, 1. Kordon, Konak Meydanı, Kemeraltı Çarşısı, Şair Eşref Caddesi güzergâhı yönünde yürüdüler.

gâhı yönünde yürüdüler.

Konak işçileri güzergâhları boyunca yaptıkları konuşmalarla yaptıkları eylem ve talepleri ile ilgili bilgi verdiler. Kemeraltı Çarşısı'na geçen işçiler "Bize, siz Konak işçisi değilsiniz diyen Hakan Tartan, yarın size, siz benim esnafım değilsiniz diyecektir" diyerek Kemeraltı esnafına çağrıda bulundular. Yaklaşık 4 saat süren yürüyüşte İzmir'in en işlek bölgelerinden geçen işçiler, İzmir'de gidilmedik yer bırakmayacaklarını söylediler.

Bu sırada işçi komitesi de Konak Belediyesi başkan yardımcısı ile görüşmeye gitmişti. Komite, "başkan yardımcısı bize '9 kişilik komiteyi Konak Belediyesi park-bahçelerine bakan Merbel üzerinden sendika verebilirim' dedi. Bunun üzerine biz 'ya eylem alanındaki bütün işçileri sendikaya alırsınız ya da bu onursuzca teklifinizi kabul etmiyoruz. Bizler herkes sendikali oluncaya kadar Konak Belediyesi önünde oturacağız' dedik" diyerek görüşmeyi aktardı.

Akşam saat 18.00'de Genç-Sen; saat 19.40'ta da 3 engelli öğrenci işçileri ziyaret etti. Engelli öğrencilerle sohbet eden işçiler "Bize yapılan bütün destekler moralimizi yerine getiriyor, ama sizlerin de bizim yanımızda olmanız bizler için daha da moral verici" dediler.

1 Mayıs'a bir gün kaldı. Konak İşçileri 1 Mayıs'ta 1 milyon insanın dolduracağı Taksim Alanında da olacaklar. İşçiler bu gece Taksim'deki 1 Mayıs'a katılacak kişi listesini çıkardılar, kalan işçiler de Gündoğdu Meydanı'ndaki 1 Mayıs'a katılacak.

65.Gün:

30 Nisan Cumartesi günü 65. güne giren işçiler 1 Mayıs hazırlıklarını yapmaya başladılar. Akşamüzeri Belediye-İş Sendikası başkanı ile görüşüldü, başkan işçilere yardımcı olacağını söyledi.

Akşam işçiler 1 Mayıs'ta neler yapacaklarını konuştular. Kürsüden söz hakkı isteyeceklerini söyleyen Konak işçileri "Eğer gerçekten sendikalar işçiden yanaysa bizlere söz hakkı verecektir. Şu ana kadar sendikaların bize karşı tavrını gördük. Bizlere söz hakkı vermezlerse biz kürsüye çıkıp söz hakkı almasını biliriz" dediler.

66.Gün:

Taksim Meydanı'nda 1 Mayıs

Konak işçileri İstanbul'a sabah saat 05.45'te vardı. İşçiler Şişli'de Cevahir Alışveriş Merkezi'nin önünden Taksim Meydanı'na girecekler. Şişli'de dolaşan işçileri gören CNN muhabirleri Konak işçileri ile röportaj yaptılar ve saat 08.00'de canlı yayına bağlandılar.

Burjuva basınının ilgi odağı olan Konak İşçileri birçok kanala röportaj verdi. Taksim Meydanı'na doğru hareket eden kitleler, Konak işçilerini selamlayarak geçiyorlar. Yoğun bir ilgi ile karşılaşan işçiler, seslerini 1 Mayıs'ta Taksim'e taşıdılar. Saat 13.00'de yürümeye

başlayan Konak İşçileri "Zafer Bizim Olacak" pankartıyla yürüdüler, Kızıl Meydan Taksim'e alkış ve ıslıklarla girdiler.

"Konak İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla karşılandılar. Kürsüden söz hakkı talep eden işçilere söz hakkı verilemeyeceği söylendi. İşçiler de kürsüyü işgal etmek için sahneye çıktılar. Yaşanan kısa bir gerginliğin ardından Konak işçileri itilerek kürsüden indirildiler. İşçiler yaklaşık yarım saat sonra tekrar kürsüye çıkarak söz hakkı istediler. Tertip Komitesi, işçilere söz hakkı vermeyeceklerini ama sahnede bekleyebileceklerini söylediler. Konak işçileri sahnede Ontex, Canbebe ve PTT işçileri ile birlikte sahneye çıktı. Kürsü, söz hakkı vermediği Konak İşçilerinin eylemlerini selamladı, bir süre sahnede bekleyen işçiler, kürsüden mikrofonu alarak "Bütün işçi, emekçi ve ezilen halkların 1 Mayıs'ını kutladıklarını ve 1 Mayıs tertip komitesini kınadıklarını" söylediler. Kürsü Konak işçileri konuşurken son sesle müzik çalmaya başladılar. İşçiler kürsüde 1 Mayıs tertip komitesi ile tartışarak sahneden indiler.

Kürsü işgalinden sonra Taksim Meydanı'na inen Konak işçileri, Ontex-Canbebe, Casper ve PTT işçileri ile İstiklal Caddesi'nde Rumeli Han'a yürüdüler. İstiklal Caddesi'nde "İşte Taksim işte Konak İşçisi", "Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan", "Birleşe Birleşe Kazanacağız", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları atıldı. İşçiler birlikte Taksim Ayışığı Sanat Merkezi'ne çıktılar ve çay içerek sohbet ettiler.

Akşam saat 22.00'de Taksim'den otobüse binen Konak İşçileri İzmir'e doğru yola çıktılar.

Gündoğdu Meydanı'nda 1 Mayıs

Konak işçileri hem Taksim Meydanı'nda hem de Gündoğdu Meydanı'ndaki 1 Mayıs'a katıldılar. Saat 11.00'de "67 Kişiyeye Sahip Çıkamayanlar/70 Milyonu Nasıl Sahip Çıkacaklar" pankartları ile Gündoğdu Meydanı'na doğru ilerleyen Konak işçileri, sloganlar ve alkışlarla desteklendiler. Gündoğdu Meydanı'na girdiklerinde kürsüden söz hakkı istediler ve alamayacakları söylendi.

Yaklaşık yarım saat bekleyen işçiler tekrar kürsüden söz hakkı istediler. Kitlenin ısrarı sonucu işçilere söz hakkı verildi. İşçiler taleplerini kürsüden dile getirirken, sendikaların du-

yarsızlığına da değindiler. 1 Mayıs'ı yaratan işçi sınıfını selamlayarak konuşmalarını bitirdiler.

67.Gün:

Sendika İşgal Edildi

2 Mayıs 2011 tarihinde saat 14:00'de, işçiler, sendika başkanlarının verdikleri sözleri tutmaması ve sendikaları işçi sınıfının evi değil de burjuva partilerin arka bahçelikleri yapması nedeniyle İzmir Basmane mevkiinde bulunan Birleşik Metal-İş binasını işgal ettiler.

Yaklaşık 20 kadar işçi sendika binasına girdikten sonra üzerinde CHP İzmir milletvekili adaylarının fotoğraflarının bulunduğu "67 kişiye sahip çıkamayan, 70 milyon kişiye nasıl sahip çıkacak" yazılı pankart astılar. Sendika camlarına ise Konak Belediye başkanı Hakan Tartan ve CHP il Başkanı Tacettin Bayır'ın fotoğraflarını asan işçiler, camlardan sarkarak slogan atmaya başladılar.

Yaklaşık 30 dakika hiç durmadan, aşağıda bekleyen işçilerle birlikte karşılıklı sloganlar attılar. 2 saat kadar süren işgal eylemi polislin müdahalesiyle sonlandı. Dışarı çıkan işçiler, burada bir basın açıklaması yaptılar ve sorunu anlattılar: "*Sendikaları seçim malzemesi yapan, işçilerin verdikleri aidatları seçim politikası malzemesi yapan sendikacıların yakalarına yapışacağız. (...) İşçilerin yanında olması gereken sendikacıları sokağa yanımıza bekliyoruz. Eğer yanımıza gelmezlerse onları oturdukları koltuklarda rahatsız edeceğiz*" dediler.

68.Gün:

Konak CHP İlçe Binası İşgali

3 Mayıs günü, Basmane'deki Konak CHP ilçe binasını işgal eden işçiler, üzerlerine benzin döktüler. Kendilerini camlardan sarkıtarak slogan atan işçiler, fiili olarak işgal eylemini başlattılar. Daha sonra polislin gelmesi sonucu içeride ablukaya alınan işçiler, benzini tutuşturmak istediler. Polislerin sert saldırısıyla 10 işçi yaka paça gözaltına alındı.

Eylemden sonra işçi temsilcilerinden Gülbeniz Dönmez,

"Bugün sabah 09.00 civarında CHP Konak ilçe binasını işgal ettik. 2 Mayıs günü akşam Habertürk kanalında canlı yayına katılan Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'ın söylemlerinden dolayı böyle bir şey yaptık. (...)

Bugüne kadar kulaklarını tıkadılar, duymazdan geldiler, gözlerine bant çektiler. 68 gündür biz buradayız, belediye binasının önünde, sizler de takip ediyorsunuz. Neden bizleri görmezlikten geliyorlar? Görüşmek istediğimizi belirtiyoruz, sendikalar diyor ki 'seçim çalışması yapıyoruz' Sendikalar partilerin arka bahçesi mi? Biz işçiler olarak buna izin vermeyeceğiz. Bu süreç biz iş güvencesi ve sendika hakkı alana kadar devam edecek" dedi

Mücadele Birliği / İzmir

Batıgül Tunç Eylemine Devam Ediyor

Batıgül Tunç, eyleminin 56+36. günü olan 16 Nisan Cumartesi günü, eylemi ile ilgili bir basın açıklaması yaptı.

36 gün boyunca sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler tarafından yalnızlaştırılmaya çalışılan Batıgül Tunç'un basın açıklaması, diğer günlere göre daha kalabalıktı.

Saat 13.45'te Mücadele Birliği olarak Batıgül Tunç'u destek ziyaret ettik. Bir süre sonra Konak Taşeron işçileri de sloganlarla eylem alanına geldiler. İşçilerin gelmesiyle Batıgül Tunç basın metnini okudu. Açıklamada, Buca'daki eylem sürecini anlatırken, 36 gündür CHP İl binasının önünde sürdürdüğü eylemi hakkında da bilgi verdi. Son olarak "*Sendikali bir işe girene kadar direnişim devam edecektir. Bundan sonraki eylemlerim daha radikal olacaktır. Ben bu yola ölümü göze alarak çıktım, doğacak tüm sorumluluklar CHP İl başkanı Tacettin Bayır'a ait olacaktır*" dedi.

Kitap Fuarında...

Batıgül Tunç 24 Nisan Pazar günü eyleminin 56+44. gününde 16. İzmir Kitap Fuarı'nın önünde bir basın açıklaması yaptı.

Kitap fuarına gelen insanlar basın açıklamasını dinledi, kimi insanlar Batıgül Tunç'u verdiği mücadeleden dolayı tebrik etti. Batıgül Tunç basın açıklamasında, CHP'nin ikiyüzlü davranmaya devam ettiğini söyledi ve "*verilen söz namustur, namusunuz kapınızın önünde 44 gündür gece gündüz bekliyor neden namusunuzu görmüyorsunuz. Kadın dostu olduğunuzu söylüyorsunuz, ben bir kadın olarak ve bir anne olarak burada geceli gündüzlü kalyorum ve sizler kadın dostu olduğunuzu söylemeye devam ediyorsunuz. Sizlerin göstermediği duyarlılığı sokaklarda yaşayan tinerciler gösteriyor, sizin göstermediğiniz duyarlılığı sokakta kâğıt toplayan gençler gösteriyor. Tinerci ve kâğıt toplayanlar, geceleri ben üşümeyeyim diye bana yakacak getiriyorlar... Ben burada sadece kendim için mücadele etmiyorum ben burada benim gibi taşeronda çalışan herkes için mücadele ediyorum. Ben burada kızlarım için, kızlarımın*

geleceği için çalışıyorum... Sendikali iş alınca-ya kadar ve iş güvenceli iş alınca-ya kadar CHP il binasının önünde olacağım" sözleriyle basın açıklamasını bitirdi.

Basın açıklaması yapılırken "Batıgül Tunç Yalnız Değildir", "Susma Haykır Sendika Haktır", "Susma Haykır Taşerona Hayır", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganları atıldı ve beş dakika oturma eylemi yapıldı. Batıgül'ün iki kızı ve eşi de destek olmak için basın açıklamasına katıldılar.

Köprüde Eylem

Batıgül Tunç eyleminin 56+48. günü olan 28 Nisan günü, Konak'ı Sahile bağlayan köprü'nün üstünde "CHP İl Başkanı Tacettin Bayır Verdiği Sözü Tutsun! Buca Belediyesinden Atılan Taşeron İşçisi Batıgül Tunç" yazılı pankartı açarak eylem yaptı.

Köprü üstünde açtığı pankartla birlikte "Zafer Savaşan İşçilerin Olacak", "Taşeron Sistemi İstemiyoruz", "Taşeron İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarını attı. Batıgül Tunç "*Tacettin Bayır verdiği sözleri namus sözü tutsun. Ben Buca'da sendika çalışması yaptığım için işten atılan bir işçiyim aynı zamanda bir anneyim 48 gündür sokaklardayım. 48 gündür CHP il binasının önündeyim. Ekmeğim için çocuklarım, çocuklarımın geleceği için, onurum için mücadele ediyorum*" sözleriyle çevreden geçen insanlara sesini duyurmaya çalıştı. Beş dakika için Batıgül'ün bulunduğu köprü üstüne 60 yakın sivil polis geldi.

Batıgül, polislerin yaklaşmaması ve zaman kazanmak için kendini atacağını söyledi. 10 dakika boyunca sivil polislerin ikna çabaları Batıgül Tunç aşağıya indirmede. Batıgül, Tacettin Bayır'ın yanına gelmesi istedi. Sivil polisler Batıgül'ün bir anlık boşluğundan yararlanarak Batıgül'ü köprü üstünden aşağıya indirdi.

Kemeraltı karakoluna götürülürken yaptığı konuşmalarla çevredeki insanların dikkatini çeken Batıgül, ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Mücadele Birliği / İzmir

Etkinlik

Adana'da Bahara Merhaba Pikniği

Dalgaları karşılayan gemiler gibi,
Gövdelerimizle karanlıkları yara yara
Çıktık, rüzgarları en serin
Uçurumları en derin
Havaları en ışıklı sıra dağlara.
Arkamızda bir düşman gözü gibi karanlığın yolu.
Önümüzde bakır taslar güneş dolu.
Dostların arasındayız!
Güneşin sofrasındayız!

17 Nisan Pazar günü birlikte ürettiğimiz, birlikte güzellikleri yarattığımız bir piknik gerçekleştirdik.

Pazar günü sabah saatlerinde hazırlıklarımız başladı. Saat 11.00'e doğru dostlarımız evlerinden bizlerle paylaşmak adına getirdikleriyle sanat merkezine gelmeye başladı. Saat 12.00'ye doğru piknik alanımız olan Dilberler Sekisi'ne vardık. Oturup yerleştikten sonra yemek hazırlıklarımız başladı.

Sofralar kurulup sohbetler edildikten sonra piknik için hazırladığımız programı başlattık. Devrimci Öğrenci Birliği'nden arkadaşla-

larımız bizlere şiirler okudular. Daha sonra Antakya Ayışığı Sanat Merkezi müzik grubu Güneşe Ezgi'nin hazırladığı parçaları dinledik. Hep birlikte türküler, marşlar söyledik, halaylar çektik.

Etkinliğimiz işçi bir arkadaşımızın 1 Mayıs üzerine bir konuşma yapması ile devam etti. Son olarak gerçekleştirdiğimiz pikniği gelekselleştireceğimizi söyleyerek etkinliğimizi bitirdik.

Güzel bir günü yol boyu söylenen türküler ve marşlarla bitirdik...

Adana Sanat Emekçileri

Mitinge Davet Konseri

“Özgürlük, seni en çok işçilerle gelecek masmavi bir gelecek olarak düşündük”

Ayışığı Sanat Merkezi ve Mücadele Birliği Platformu, 6 Mayıs'ta Kadıköy'de yapılacak olan Denizleri anma mitingine emekçileri davet etmek için konser düzenledi.

24 Nisan günü 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Parkı'nda “Denizleşenlerimizle Yürüyoruz” sloganı ile düzenlenen konserde Grup Emeğe Ezgi halkı coşturdu. Saat 15.00'de, parkın amfiteatr bölümünde yaklaşık 300 kişinin katıldığı konser, soğuk havaya rağmen coşkulu geçti.

İlk olarak Deniz-Yusuf-Hüseyin şahsında devrim savaşçıları için saygı duruşuyla başladı. Sarıgazi Ayışığı Sanat Merkezi Şiir Topluluğu ve şair Hüseyin Şenel'in de sahne aldığı konser, Grup Emeğe Ezgi'nin türkü ve marşlarıyla alabildiğine coşkulu geçti. Yapılan konuşmalarda emekçiler 6 Mayıs'ta Kadıköy'e, mitingde, Denizlerle buluşmaya davet edildi. □

Antep Ayışığı Sanat Merkezi Yeni Yerinde

Antep Ayışığı Sanat Merkezi, çalışmalarına bundan sonra Şahinbey Alaybey Mahallesi'ndeki yeni yerinde devam edecektir.

Yeni Adresi: Alaybey Mah. Hürriyet Cad. İ.Söylemez Sok. Halit Sarı İş Merkezi Kat:3 No:9 (Küçük Sigorta Yanı) Şahinbey/Gaziantep

Eylemdeki İşçilere Ziyaret

17 Nisan Pazar günü saat 15.20'de Çankaya-Gazi Bulvarı dört yol ağzından “Mücadele Birliği/Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Emeğin Olacak” pankartıyla yolu tek şeritli trafiğe kapatarak sloganlarla Konak taşeron işçilerini ziyaret etti.

Karşılıklı sloganlar atılıp sohbetler yapıldıktan sonra Grup Emeğe Ezgi halay parçaları ve marşlarla Konak taşeron işçilerine neşe ve coşku kattı. Çevreden geçen insanların da katılımıyla halay çemberi büyüdü. Konak taşeron işçileri “PTT/Ontex İşçisi Yalnız Değildir” sloganıyla İstanbul'daki işçi eylemlerini selamladılar.

Yarım saatlik bir müzik dinletisinden sonra sloganlarla Konak taşeron işçilerine yapılan destek ziyareti sona erdirildi.

Saat 16.20'de Çankaya-Şair Eşref Bulvarı dört yol ağzından pankartlar ve “Batıgül Tunç Yalnız Değildir” sloganları ile Batıgül Tunç'a destek ziyaretinde bulunuldu. Batıgül Tunç Mücadele Birliği Platformu'nu eylem yerinde eşitle beraber karşıladı. Biraz sohbet ettikten sonra Grup Emeğe Ezgi kısa bir müzik dinletisi sundu.

Müzik dinletisinin ardından sloganlarla destek ziyareti sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

Konak İşçilerinden Yeni Eylemler

Konak işçileri, seslerini duyurmak için her geçen gün eylemlerine yenilerini ekliyor. 5 Mayıs gecesi, saat 23.00-23.30 saatlerinde da 11 Konak taşeron işçisi, Konak Belediye Başkanı Hakan Tartan'ın evini bastılar.

Yoğun polis ablukası nedeniyle Tartan'ın 4. kattaki evine ulaşamayan işçiler, evin girişinde beklediler. Niyetlerinin, pankartlarını Tartan'ın balkonuna asmak olduğunu söyleyen işçiler, polis engeli nedeniyle eylemlerini tamamlayamadan ayrılmak zorunda kaldılar.

Eylemin ardından belediye başkanı Hakan Tartan, “can güvenliğim yok” diye açıklama yaptı. Konak taşeron işçileri, haklarını almaya kadar eylemlerini daha çeşitlendirerek devam edeceklerini söylüyorlar.

Merkez Komite'de Yokluğum

Altıncı Parti Kongresi'nin ana raporunu yoldaş Raul benimle paylaştı.

Rapordaki bölümlerden en çok ilgimi çeken, şu paragraftı: "...*şu sonuca ulaştık ki, üst düzey siyaset ve devlet görevlisi konularında görev almayı en fazla iki beş yıllık dönemle sınırlamak uygun olacaktır. Bu mevcut koşullarda hem mümkün hem de gereklidir. Bu koşullar, Devrim'in daha yeterince sağlamlaşmadığı halde, tehdit ve saldırılara maruz kalmaya başladığı ilk on yıllardan farklıdır.*"

Bu fikri beğendim. Devrim'in ilk günlerinden bu yana her gün haber ajanslarını takip ediyorum, dünyanın nasıl evrildiğini biliyorum, Partilerin ve insanların kazanım ve hatalarına aşınayım. 50 yıl boyunca bunlardan çok sayıda örneğe şahit olduk.

Bu örneklerle, başkalarını kırmak adına girmeyeceğim. Ama şuna inanıyorum: Yetenekleriyle öne çıkan devrimci liderlerin hataları olmasa, bugün dünya çok başka bir yerde olurdu.

Öte yandan gelecekte kararların daha kolay verileceğini de düşünmüyorum - aksine işler zorlaşacaktır.

Yalnızca şunu söylüyorum: Küba gibi küçük bir ülkede ve zor koşullarda, hatadan kaçınmak daha da önemli hale gelir.

İtiraf etmeliyim ki ne kadar süre Bakanlar Kurulu Başkanı ve Parti Birinci Sekreteri kalacağım konusu benim için hiçbir zaman endişe kaynağı olmadı. Dahası, adaya ayak bastığımızdan beri, sürekli büyüyen küçük bir birliğin komutanıydım. Sierra Maestra dağlarından beri ülkenin geçici başkanı olma fikrini reddetmişim. Çünkü bu konudaki ihtiraslar mücadeleye mani olmaya başlamıştı.

1959'da başbakanlık görevini almaya fiilen mecbur bırakıldım.

Raul artık Parti içinde bir görev üstlenmeyeceğini biliyordu. Beni sürekli Birinci Sekreter ve Başkomutan sayan oydu, oysa ki ağır hastalandığımda bu iki görevi de bilindiği üzere bırakmışım. Ardından da bu sorumlulukları yeniden üstlenmeye hiçbir zaman çalışmadım, zaten fiziksel olarak buna imkanım yoktu.

Ancak Raul hiçbir zaman benimle fikirlerini paylaşmaktan geri durmadı.

Başka bir sorun doğdu: Organizasyon Komitesi, Kongre'ye sunulacak

Merkez Komite listesinde toplam üye sayısını artırmayı tartışıyordu. Son derece sağlam gerekçelerle, Organizasyon Komitesi Raul'un MK'da kadınların ve Afrikalı kölelerin oranını artırma önerisini destekledi. Bu iki kesim de ülkemizde kapitalizm koşulları altında en yoksul ve sömürülmüş kesimlerdi.

Benzer şekilde başka yoldaşlar da yaş ve sağlık durumları nedeniyle Parti'ye artık daha fazla hizmet edemeyecek durumdaydılar. Ancak Raul, onların isimlerinin aday listesinden silinmesinin sıkıntılı olacağını hissediyordu. Ona şunu tavsiye ettim, yoldaşları bu onurdan mahrum bırakma, ama en önemlisi, benim ismim listede kesinlikle yer almayacak.

Bence zaten fazlasıyla onore edildim. Bu kadar yıl yaşayabileceğimi hiç düşünmezdim. Düşmanlarımız bunu engellemek için ellerinden geleni artlarına koymadılar. Beni yok etmeye çalıştılar, zaman zaman benim de onlarla "işbirliği" yaptığım oldu.

Kongre o kadar hızlı gelişti ki o verme işleminden önce bu konuda hakında tek söz etmeme fırsat olmadı.

Öğle saatlerinde Raul bana yardımcıyla oy pusulalarını gönderdi. Böylece parti delegesi olarak Kongre'de oy verme hakkımı kullandım. Bu onuru Santiago de Cuba'dan Parti üyeleri tek bir söz etmeden bana bahsetmişlerdi. Oyumu otomatik biçimde kullanmadım. Önerilen yeni üyelerin özgeçmişlerini okudum. Her biri mükemmel şahsiyetler. Bir kısmıyla devrimci savaşımız hakkında kitap tanıtımları sırasında Havana Üniversitesi'nde tanışmış, Devrimi Savunma Komiteleri üzerinden karşılaşmış, keza bilim insanları ve aydınlarla toplantılarda yüz yüze gelmiştik. Oyumu kullandım hatta bu hakkımı kullandığının delili olarak bunun resmini de çektirdim.

Bu arada Domuzlar Körfezi Savaşı'nın tarihi hakkında daha yazmam gereken çok şey olduğunu da hatırladım. Şu anda bunun üzerine çalışıyorum ve kısa zamanda bitirmeye kararlıyım. Bunu takip eden bir diğer önemli gelişme hakkında da daha sonra yazacağım.

Tüm bunları dünyanın sonu gelmeden tamamlamam gerek!

Buna ne dersiniz?

Fidel Castro Ruz

"SİBEL YOLDAŞ YAŞIYOR"

19 Aralık 2000 tarihinde devletin 20 zindanda eş zamanlı olarak gerçekleştirdiği katliam sonrası 30 devrimci tutsak yakılarak, kurşunlanarak katledildi. Gerçekleştirilen bu katliam aslında işçi ve emekçilere, devrimci güçlere karşı gerçekleştirilmiş bir saldırıdır ve yapılmak istenen işçi ve emekçileri öncülerinden koparmaktı.

Zindanlarda katliam sonrası açlık grevi ve ölüm orucu eylemine başladı tutsaklar. Ölüm Orucu Eylemi'nin 124. gününde 26 kiloya düşen Sibel Sürücü, Bayrampaşa Cezaevi Hastanesi'nde 22 Nisan 2001 günü saat 02.08'de Ölüm Orucu Eylemi'nin 124. gününde ölümsüzleşti.

Sibel Sürücü, 22 Nisan 2011 günü, ölümsüzlüğünün 10 yılında yoldaşları tarafından mezarı başında anıldı.

Sibel Sürücü nezdinde devrim için ölümsüzleşen tüm savaşçılar için saygı duruşunda bulunularak başladı anma. "Sibel Sürücü Ölümsüzdür", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Sibel Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Sibel Sürücü'nün hayatını ve devrimci kişiliğini kısaca anlatan bir yoldaş: "*Sibel Yoldaş çok yönlü bir yoldaştı, şiir, tiyatro vb. sanat dallarıyla uğraştığı gibi bilime çok meraklıydı. Ama onun en önemli yanı mücadeleye bağlılığı ve kararlılığıydı*" dedi.

Sibel yoldaşın dayısı söz aldı "*Sibel yoldaşımızı 94 yıllarında onlara gittiğimde hep bir şeyler okuduğumu görüyordum. Hep bir şeyler araştırıyordu, benim de yaşım büyük değildi o kadar, ne okuduğumu bilmiyordum, sonra Sibel'in İstanbul'a gittiğini duydum. Uzun yıllar görüşemedik, cezaevine girdiğinde görüşüne gittiğimde karşılaşmıştım. Beni çok etkilemişti, evet gerçekten 21. yüzyılın yeni insanıydı Sibel. O zamanlarda ben de verilen devrimci mücadeleden ciddi bir şekilde etkilenmişim ve mücadele etmeye başlamıştım. Buna çok şaşırılmıştı. Benden istediği bir şey vardı, bütün Marksist klasikleri okuyacağıma dair söz vermişim ona. Belki şimdi tam olarak sözümü tam anlamıyla verdiğimi düşünmüyorum ama mücadele boyunca öğreniyorum*" dedi.

Daha sonra mezarı temizlendikten sonra Sibel Sürücü'nün çok sevdiği papatyalar ve karanfiller mezarı başına konulduktan sonra anma sona erdi. □

Açıklama

Baskılar, Gözaltılar, Tutuklamalar Gençliği Yıldırılmaz

Tutuklanan ve gözaltına alınan devrimci öğrencilerle ilgili 7 Mayıs'ta Antep DÖB olarak Yeşilsu Parkı'nda basın açıklaması düzenledik. "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük!", "Tutuklamalar, Gözaltılar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!", "Deniz, Yusuf İnan; Savaşa Devam!" sloganlarıyla başladığımız basın açıklamasında, saldırıların sebebinin Türkiye-Kürdistan birleşik devrimini önlemeye yönelik olduğunu belirttik.

Tutuklama ve gözaltıları basına ve Antep halkına duyurmaya çalıştığımız basın açıklamamız, kitlenin sloganlarıyla güçlendi. "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarıyla insanların dikkati bize yöneldi.

Yoğun yağmur altında gerçekleştirdiğimiz basın açıklamasında, "Dünya halk ayaklanmalarının dalgalarıyla sarsılıyor! Burjuvazi, gelişen halk ayaklanmaları karşısında büyük bir korkuya kapılmış durumda. Emperyalist-kapitalist sistemin çöküşü hız kazandıkça sermaye sınıfı genelde emekçi kitlelere, özelde ise devrimcilere pervasızca saldırıyor.

Faşist devletin, yıllarca Kürdistan'da ve Türkiye'de emekçi halkları baskı altında tutabilmek için, devrimin baskısından kurtulabilmek için girişmedi. Son yıllarda da işçi-emekçi eylemlerine bile tahammül edemeyen sermaye sınıfı, yaşamını işçi sınıfının özgürlük mücadelesine vermiş olan devrimcilere de saldırarak devrimci mücadeleyi engelleyeceklerini sanıyorlar.

Geçtiğimiz günlerde Dicle Üniversitesi'nde okuyan Barış Kaya, üniversite girişinde TMSH polisleri tarafından gözaltına alındı. 2 günlük sorgunun ardından tutuklanarak Diyarbakır zindanına gönderildi.

Ardından da Ankara'da 6 Mayıs Denizleri anma programı için hazırlık yapan Mart Kültür Düşünce Derneği 4 Mayıs günü sabah saatlerinde TMSH polislerince basıldı. Derneğe giden 2 devrimci öğrenci de gözaltına alındılar. ...

Birkaç ay içerisinde Kürt halkına yönelik saldırıların artması ile birlikte Kürdistan'da yüzlerce Kürt gözaltına alınarak onlarca tutuklandı.

Yapılan bu saldırılar devrimi, gençliğin devrim yürüyüşünü engellemez. Aksine gençliğin devrimci eylemlerini emekçilerin iktidar mücadelesini zafere yaklaştırmaya yarayacaktır.

Dünyada yaşanan ayaklanma dalgası Kürdistan'da yaşanan serhildanlar Türkiye'de emekçilerin eylemleri kapitalizmin hızlı çöküşünün göstergesidir.

Bizler Devrimci Öğrenci Birliği olarak, tutuklanan ve gözaltında tutulan arkadaşlarımızın yalnız olmadıklarını buradan haykırıyoruz. Tutuklamalar, gözaltılar baskılar bizi yıldırılmaz!" dedik.

"Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük!", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği!", "Tutuklamalar, Gözaltılar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!" sloganlarıyla eylemimiz sona erdi.

Antep DÖB

Devrimci İrade Teslim Alnamaz!

4 Nisan Çarşamba günü, Terörle Mücadele Şubesi ekipleri, pankart astıkları gerekçesiyle, "terör örgütü üyesi olmak, propagandası yapmak" suçlamasıyla ev ve yurt baskınları sonucu iki Mücadele Birliği okurunu gözaltına almış, yine aynı bahanelerle Mart Kültür, Sanat ve Düşünce Derneği'ni basmış ve talan etmişti. 3 günlük gözaltının ardından savcılığa çıkan ve tutuklama talebiyle nöbetçi mahkemeye sevk edilen Mücadele Birliği okurları, 7 Mayıs günü 15.30 sularında tutuklanarak Sincan 1 No'lu F Tipi Cezaevine gönderilmişlerdir.

Faşist devletin, tüm baskı ve zorlamalarına rağmen mücadelemiz kararlılıkla sürecektir.

Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!

Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük!

Ankara Mücadele Birliği Platformu

Baskılar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz

4 Mayıs günü ev, yurt ve Mart Kültür Sanat Düşünce Derneği'ni basan polisler, "Terör örgütüne üyelik, terör örgütü propagandası, dernek içinde terör faaliyetleri yürütmek ve Kızıldere'yi, 13 Mart'ta idam edilen devrimcileri anmak için pankart asmak" suçlamalarıyla 2 öğrenciyi gözaltına almıştı.

Evi basılan üniversite öğrencisi Özgür Alkan ve yurttan odası basılan Bahadır Söylemez, gözaltına alınışlarının 3. gününde, çıkarıldıkları Ankara Savcılığı tarafından tutuklandılar ve Sincan F Tipi Zindanına götürüldüler.

Son dönemde bini aşkın insan gözaltına alındı, yüzlerce insan tutuklandı. "Soruşturmanın gizliliği" gerekçesiyle insanlar hiçbir somut delil gösterilmeksizin tutuklanıyor. 12 Eylül'ü bile geride bırakan bu pervasızlık, çıkışsızlığın, güçsüzlüğün ifadesidir. Burjuvazinin hızla dengesini yitirmesinin ürünüdür. Fütursuz saldırılar bugüne kadar emekçi halkların mücadelesini durduramadı, bundan sonra da durduramayacak. Mücadele tüm engellere rağmen kendi yolunu açmasını bilecektir. □

Hıdır İnan Son Yolculuğuna Uğurlandı

Deniz Gezmiş ve Yusuf Aslan'la birlikte 6 Mayıs 1972'de, henüz 23 yaşındayken idam edilen Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun (THKO) kurucularından Hüseyin İnan'ın babası Hıdır İnan (82) İstanbul'da Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Hıdır İnan oğlu Hüseyin İnan'ın Ankara Karşıyaka Mezarlığı'ndaki kabrini her yıl ziyaret etti. Yürümekte zorlandığı son yıllarda torunları ya da çocukları kendisine eşlik etti. 6 çocuğu ve 19 torunu bulunan Hıdır İnan, Eminönü'nde kumaş toptancılığı yapıyordu.

22 Nisan gecesi rahatsızlanınca hastaneye kaldırılan Hıdır İnan, Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde hayatını kaybetti.

Hıdır İnan, 24 Nisan günü saat 14.00 civarında Yenibosna Cemevi'nde düzenlenen törenle son yolculuğuna uğurlandı.

Yenibosna Cemevi'nde düzenlenen törene Hıdır İnan'ın oğlu İrfan İnan, Kızı Şehriban Ersoy, torunları, akrabaları ve dostlarının yanında Mücadele birliği Platformu, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, milletvekilleri, aydın ve sanatçılar da katıldılar.

Yapılan törenin ardından Kocasinan Mezarlığı'nda sevenlerinin mezarına bıraktıkları karanfillerle son yolculuğuna uğurlandı. □

İstanbul - Kadıköy

6 MAYIS 2011

Ankara - Karşıyaka

